

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ

BOOK
REMOVED
BY
ACQUISITION
SERVICES

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

A
1984-19
C.2

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ

Πρώτη γενιά της Ανεξαρτησίας

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΑΘΗΝΑ 1984

Εξώφυλλο: Χριστόφορος Σάββα, Κύκλοι και τετράγωνα (αρ. κατ. 9)

Έκδοση: Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου
Επιμέλεια: Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου
Όλγα Μεντζαφού

Εκτύπωση: Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.
Αθήνα, Οκτώβριος 1984

1900 - 1984

«Η έκθεση αυτή οργανώνεται από την Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου, εκπροσωπούμενο από το Σύμβουλό του για τα Εικαστικά Αλέξανδρο Ξύδη, Κριτικό και Ιστορικό της Τέχνης».

Πρόλογος

Συνεχίζοντας η Εθνική Πινακοθήκη τη συνεργασία της με πολιτιστικούς φορείς της Κύπρου, παρουσιάζει, μετά από την έκθεση Συγχρόνων Κυπρίων Ζωγράφων και Γλυπτών που πραγματοποιήθηκε το 1975, μια ακόμα έκθεση με έργα Κυπρίων καλλιτεχνών της περιόδου 1960 - 1974.

Τα έργα, ζωγραφικά, γλυπτά και κατασκευές, δίνουν μια εικόνα της εξέλιξης των εικαστικών τεχνών στη χώρα αυτή στα χρόνια που προηγήθηκαν της τουρκικής εισβολής. Από την ποιότητα των έργων εύκολα μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι το καλλιτεχνικό κλίμα της Κύπρου παρουσιάζει μια συνεχή και αξιοζήλευτη πορεία.

Με την πολύτιμη βοήθεια και συνεργασία της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου και την πάντοτε ενεργή συμπαράσταση του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών έγινε δυνατή η προετοιμασία και παρουσίαση της έκθεσης αυτής που πιστεύουμε ότι πραγματικά δίνει μια πλήρη και δυναμική εικόνα των τεχνών της Κύπρου. Την έκθεση επιμελήθηκε και σχεδίασε ο τεχνοκρίτης κ. Αλέξανδρος Ξύδης, ενώ την επιμέλεια του καταλόγου είχε η επιμελήτρια της Εθνικής Πινακοθήκης Όλγα Μεντζαφού.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόσβη της Κύπρου κ. Δήμο Χατζημιλή, τον Μορφωτικό Ακόλουθο κ. Γιώργο Γεωργή και τη Μορφωτική Λειτουργό του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου κυρία Έλενη Νικήτα που συνέβαλαν στην επιτυχία της έκθεσης αυτής καθώς και την Υπουργό Πολιτισμού και Επιστημών Κυρία Μελίνα Μερκούρη για την αμέριστη βοήθεια που πάντα μας παρέχει.

Δημήτρης Παπαστάμος
Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης

Η Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου ευχαριστεί θερμά τους πιο κάτω που είχαν την καλοσύνη να δανείσουν έργα από την ιδιωτική τους συλλογή για την έκθεση αυτή:

Χρίστο Αρτεμίδα
Νίκο Ασπρίδη
Πίτσα Γαλάζη
Πεύκιο Γεωργιάδη
Χριστάκη Γιαννικούρη
Πάμπο Ζένιο
Κώστα Ιεροκηπιώτη
Νίκο Ιωάννου
Αλέκο Καμμίτση
Χριστόφορο Κασσιανίδα
Γιώργο Κομήτη
Νικία Λειβαδά
Συμεών Μάτση
Λουκή Παπαφιλίππου
Δημήτρη Πιερίδη
Άθω Ρολάνδη
Μιχάλη Σέργη
Παναγιώτη Σέργη
Ρένο Σιμάν
Δημήτριο Σμυρλή
Στέφη Στεφάνου (από την Αμμόχωστο)
Άννα Συνοδινού
Γιώργο Τορναρίτη
Ανδρέα Φιλίππου
Ιάκωβο Φιλίππου
Γιώργο Φοινικαρίδη
Ανδρέα Χριστοφίδη
Αρχή Λιμένων Κύπρου
Εθνική Πινακοθήκη της Ελλάδας
Εφορεία Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Λευκωσίας
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ

Πρώτη γενιά της Ανεξαρτησίας

Αλέξανδρος Ξύδης

Η κυπριακή σύγχρονη τέχνη, που συμπληρώνει φέτος 85 περίπου χρόνια ζωής, είχε διαμόρφωση κι' εξέλιξη ιδιότυπη, και αρκετά διαφορετική από την ελληνική. Τα στοιχεία που συνθέτουν την ιδιοτυπία της είναι:

1. *Η μορφοπλαστική ικανότητα των Κυπρίων:* Από παλιά μαρτυρούν οι Κύπριοι γερές ικανότητες στην παραγωγή μορφών και σχημάτων από ποικίλα υλικά. Δεν έχει παρά να κοιτάξει κανείς τα πήλινα αγαλματίδια της χάλκινης εποχής, ή τα μεγάλα τοιχογραφικά σύνολα της βυζαντινής, ή ακόμα τη λαϊκή τέχνη του νησιού, που διάσωσε, ανανώνοντάς τις από ένστιχτο, τις αρχαίες μορφές. Ός τις αρχές του 20ού αιώνα, οι μορφές αυτές, κι' οι παραδοσιακές τεχνικές, ήταν τόσο προηγμένες και «λειτουργικές», ώστε να επαρκούν για τις χρήσεις και την ανώνυμη αισθητική έκφραση μιας κλειστής κοινωνίας, αγροτικής κυρίως, στραμμένης στον εαυτό της. Οι φόρμες κι οι τεχνικές της Δύσης

δεν είχαν φτάσει στην Κύπρο, όπως εκατό χρόνια πρωτίτερα στην Ελλάδα, για να εκτοπίσουν τις ντόπιες, παραδοσιακές. Μπορούσαν έτσι, ακόμα και μέσ' στον προχωρημένο 20όν αιώνα, να κορυφωθούν, επώνυμα τώρα πια, οι πηγαίες μορφοπλαστικές ικανότητες του Κυπριακού λαού, στο έργο δυο γεωργών «ασπούδαχτων», του Μιχαήλ Κκάσιαλου (ζωγράφου και γλύπτη 1885 - 1974) και του Κώστα Αργυρού (γλύπτη, 1917).

2. *Η κοινωνική προέλευση των καλλιτεχνών:* Οι «σπουδαγμένοι» φορείς της σημερινής «έντεχνης» τέχνης βγαίνουν από τα λαϊκά, αγροτικά στρώματα του κυπριακού λαού. Κανενός σχεδόν η οικογένεια δεν έχει περάσει από ένα κάπως μακρύτερο στάδιο αστικού εγκλιματισμού. Ξεκίνησαν δηλαδή, ζώντας κοντά κι' ανάμεσα στις μορφές και τις τεχνικές της λαϊκής τέχνης. Τους ήταν οικείες, κι' ας μην τις ασκούσαν οι ίδιοι.

3. *Η καλλιτεχνική αγωγή στα σχολεία:* Οι Κύπριοι καλλιτέχνες βγαίνουν από μια σχολική αγωγή ιδιαίτερα πρόσφορη για την ανάπτυξη, σε νεαρήν ηλικία, των εικαστικών μέσων έκφρασης. Βασισμένη στα πολύ προηγμένα αγγλικά μοντέλα, προσαρμοσμένη στις κυπριακές συνθήκες, τους εξοικείωσε από μικρούς με όλες τις τεχνικές των σύγχρονων εικαστικών τεχνών. Σήμερα οι καλλιτέχνες αυτοί μεταδίνουν στους νέους της Κύπρου, σα δάσκαλοι στα δημοτικά ή καθηγητές στα γυμνάσια του νησιού, τις γνώσεις και τις εμπειρίες της τέχνης που συχνά ασκούν παράλληλα οι ίδιοι. Ελάχιστοι, δυο - τρεις από τους νεώτερους, έχουν την τέχνη σα μοναδικό τους επάγγελμα.

4. *Η ανυπαρξία ανώτερης καλλιτεχνικής αγωγής:* Η Κύπρος δεν έχει ανώτατη σχολή καλών τεχνών. Ούτε μουσείο τέχνης άλλης από την αρχαία και τη βυζαντινή. Μετά το γυμνάσιο, όσοι Κύπριοι θέλουν να σπουδάσουν τέχνη, είναι αναγκασμένοι να παν στο εξωτερικό. Και, απροσδόκητα, το «εξωτερικό» αυτό δεν υπήρξε σε καμιά στιγμή η Αθήνα, αλλά το Λονδίνο. Ίσως γιατί η σχολική καλλιτεχνική αγωγή τους είχε ετοιμάσει καλύτερα για την Αγγλία, όπου είναι και πολυάριθμες οι «σχολές καλών τεχνών». Η αποικιακή εξουσία τους διευκόλυνε, άλλωστε, να εκπαιδευθούν στην Αγγλία, τουλάχιστο στη διδασκαλία της τέχνης, αφού όλο το άλλο πρόγραμμα ήταν, βασικά, το ελλαδικό. Πρόχειρα υπολογίζω πως πάνω από τους μισούς ζωγράφους που εργάστηκαν ή εργάζονται σήμερα στην Κύπρο, έχουν σπουδάσει στην Αγγλία. Οι σπουδασμένοι στην Ελλάδα, στην ΑΣΚΤ ή αλλού, είναι ελάχιστοι. Το ίδιο με τη δυτική Ευρώπη (Γαλλία, Ιταλία).

Τέτοιο είναι το κοινωνικό-οικονομικό κλίμα μέσα στο οποίο μορφώνονται και δουλεύουν οι Κύπριοι καλλιτέχνες, στο πρώτο μισό του αιώνα. Επηρέασθηκε, βέβαια, έντονα από την ιστορικο-πολιτική πορεία του κυπριακού λαού, πρώτα ως το 1878 κάτω από την τουρκική κατοχή - καλλιτεχνικά, παιδευσιακά ανεργή - ύστερα, ως το 1959, κάτω από την αγγλική αποικιοκρατία, με τους αγώνες για την ένωση, και με την έξαρση των ελλαδο-κεντρικών στοιχείων σε όλους τους τομείς της παιδείας.

Τα χρόνια εκείνα ξεχωρίζει η τέχνη του Αδαμάντιου Διαμαντή (1900) μαθητή του πρώτου επώνυμου αλλά σχεδόν άγνωστου, ζωγράφου της Κύπρου Ιωάννη

Κισσονέργη (1889 - 1963), μια τέχνη ζυμωμένη με τη ζωή του Κύπριου αγρότη, με το φως και το χρώμα του νησιού. Όπως έχει συγκεντρώσει ο Διαμαντής στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης της Λευκωσίας ό,τι πιο όμορφο χρειασίδι και στολίδι έχει φτιάξει τους τελευταίους αιώνες ο κυπριακός λαός, έτσι έχει αποτυπώσει στη ζωγραφική του τις κινήσεις, τις εκφράσεις του χωρικού στις καθημερινές στιγμές της δουλειάς και της σκόλης του. Τον επενδύει με το κύρος και την αυθεντία ενός ανθρώπου-τύπου στον οποίο συμπυκνώνεται όλη η ουσία του πιο γνήσιου κυπριακού λαού, του «Κόσμου της Κύπρου» όπως ονομάζει, από μια φράση του Σεφέρη, τη μεγάλη του σύνθεση του 1972. Ένας κόσμος που άρχισε ν' αλλοιώνεται με τον «εκσυγχρονισμό» της Κύπρου και που χάθηκε, φοβάμαι, τελειωτικά το 1974.

Στα ίδια χρόνια δουλεύουν και διακρίνονται ο Γεώργιος Πολ. Γεωργίου εύπορος, αυτοδίδακτος (1901 - 1972) που βρήκε λύσεις για τον εξπρεσιονισμό του στη βυζαντινή τέχνη, και ο Τηλέμαχος Κάνθος (1910), σπουδασμένος στην ΑΣΚΤ που φτιάχνει τοπία λυρικά, κοιτάζοντας τον τόπο του σαν αυτοτελή πηγή ζωγραφικής πρώτα, κι ύστερα συναισθήματος.

Αυτοί αποτέλεσαν τη γενιά των «Δασκάλων» (Maîtres) όχι γιατί Διαμαντής και Κάνθος δίδασκαν τέχνη πολλά χρόνια στα σχολεία, ή γιατί ο Γεωργίου άθελά του έγινε έμπνευστής της «Σχολής της Αμμοχώστου», αλλά γιατί ο καθένας με την ιδιοφυΐα του, έστησαν την κυπριακή ζωγραφική στα πόδια της και της έδωσαν το πρώτο της δημόσιο πρόσωπο, μ' εκθέσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό, κυρίως στην Ελλάδα και στην Αγγλία. Κύπριος «δάσκαλος», που τον διεκδικεί και η ελλαδική τέχνη, είναι και ο αυτοδίδακτος Γιώργος Μαυροΐδης (1913) που δεν ζει όμως στην Κύπρο. Στην ίδια γενιά πρέπει να λογιστούν και ο Σολωμός Φραγκουλιδης (1902 - 1981), ο Βίκτωρ Ιωαννίδης (1903 - 1984) σπουδασμένοι κι οι δυο στην ΑΣΚΤ, ο αυτοδίδακτος Τάσος Στεφανίδης (1917) και ο Ανδρέας Ασπρόφτας (1919) σπουδασμένος στην Αθήνα.

Ύστερ' από την Ανεξαρτησία (1960) σημειώνεται μια παιδευσιακή άνθιση κι' ένα άνοιγμα προς όλες τις κατευθύνσεις πέρ' από την Ελλάδα και την Αγγλία, που απλώνονται μπρος σε μια Κύπρο ανεξάρτητη και ευρωπαϊκή που ανήκει τώρα στους Αδέσμευτους. Οι δεσμοί με την Ελλάδα, πάντα λιγότερο σφιχτοί στις εικαστικές τέχνες παρά στη λογοτεχνία ή στο θέατρο, χαλαρώνονται πιο πολύ ακόμα. Παρουσιάζεται κι' ένα καινούριο φαινόμενο: οι Κύπριοι σπουδαστές της τέχνης έχουν πληθύνει στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, κυρίως στη Σοβιετική Ένωση, στην Τσεχοσλοβακία και στην Ανατολική Γερμανία, χάρη στις άφθονες υποτροφίες που παρέχουν, ίσως γιατί το ΑΚΕΛ (Κομμουνιστικό κόμμα της Κύπρου) ελέγχει κοντά στο 1/3 της ελληνοκυπριακής κοινής γνώμης.... Οι ιστορικοπολιτικές συγκυρίες παίζουν πάντα το ρόλο τους στην κυπριακή τέχνη... Όμως δεν παύει να τονίζεται ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της κυπριακής τέχνης, έστω κι όταν οι φορείς της κατευθύνονται αλλού από την Ελλάδα όταν δε μένουν στο νησί τους. Είναι τόσο ισχυρά τα γηγενή μορφολογικά στοιχεία που ελάχιστα είναι τα έργα, κι αυτά όχι των πιο ώριμων, που

προδίνουν τη φοίτηση σε ξένες χώρες, δυτικές ή ανατολικές. Όσοι δε φέρνουν από τις σπουδές τους έξω τις απηχήσεις των μεγάλων διεθνών ρευμάτων της τέχνης, εμβαπτίζονται σ' αυτά, δίχως ν' αφήσουν το νησί, με την ταχύτατη και πυκνότετη διάδοση καλλιτεχνικής πληροφόρησης γύρω από την τέχνη του υπόλοιπου κόσμου (με βιβλία, εκπομπές, ταινίες, ανταλλαγές εκθέσεων κτλ.). Έτσι ανακαλύπτουν οι Κύπριοι, καλλιτέχνες και κοινό, περίπου ταυτόχρονα, όλα μαζί τα μεγάλα επιτεύγματα των σχολών και των τάσεων που διαδέχθηκαν η μια την άλλη από τις αρχές του 20ού αιώνα του κυβισμού, της αφαίρεσης, του εξπρεσιονισμού, του ρεαλισμού, με την καθυστέρηση που είναι φυσιολογική ανάμεσα στα μεγάλα κέντρα τέχνης και την απόμακρη περιφέρεια με τα ιδιάζοντα προβλήματα. Τα ίδια χρόνια εμφανίζονται και οι πρώτοι Κύπριοι γλύπτες με έκτυπα προσωπική προσφορά, που έχουν ξεπεράσει τον ακαδημαϊσμό.

Της πρώτης αυτής γενιάς μετά την Ανεξαρτησία, αποτελούμενης από καλλιτέχνες ωριμοσμένους κιόλας στη δεκαετία του '60, (ο μεγαλύτερος έχει γεννηθεί το 1924), παρουσιάζει η Εθνική Πινακοθήκη της Ελλάδας έργα ζωγραφικής και γλυπτικής. Οι 12 ζωγράφοι και 3 γλύπτες που τα έχουν φτιάξει ως το 1973, επιλέχθηκαν από μεγάλο αριθμό ζωγράφων, και μικρότερο γλυπτών, με το διπλό κριτήριο και της εισαγωγής στην κυπριακή τέχνη των νεώτερων ευρωπαϊκών τάσεων και ρευμάτων, και του πειστικού συνδυασμού τους με έντονα προσωπικά στοιχεία από τα οποία όσα δεν πηγάζουν από μίαν ισχυρή προσωπικότητα, προέρχονται από τις γενικές καταβολές της κυπριακής τέχνης.

Ο καλλιτέχνης που ενσαρκώνει εντυπωσιακά τη μετάβαση από μια τέχνη προσηλωμένη ακόμα σχεδόν αποκλειστικά στις τοπικές της καταβολές προς μια τέχνη μ' ευρύτερους ορίζοντες, χωρίς ν' αποκόβεται από τους κυπριακούς χυμούς, είναι ο Χριστόφορος Σάββα (1924 - 1968) ένα δαιμόνιο ταλέντο που θυμίζει την πρωτεύκη ιδιοφυΐα του Πικάσο, μόνο που έζησε τα μισά χρόνια του Ισπανού. Ο Σάββα μετατρέπει σε ζωγραφική μορφή ό,τι πιάσει στο χέρι του, από τη μπογιά ως το ύφασμα, από το τσιμέντο ως τις καρφίτσες. Ένας ζωγράφος στάθμης ευρωπαϊκής, που παραμένει όμως έντονα Κύπριος στη μορφολογική του ευχέρεια. Ενώ μπορούσε με το ταλέντο του να κάνει διεθνή καριέρα στο Λονδίνο ή στο Παρίσι - εργάστηκε και στα δυό κέντρα κάμποσα χρόνια, στο Παρίσι μάλιστα με τον Λοτ - διάλεξε να επιστρέψει οριστικά το 1960 στο νησί του. Στη Λευκωσία συνέχισε να ζωγραφίζει, παράγοντας μάλιστα μερικά από τα πιο δυνατά του έργα - που συνδυάζουν με μοναδική άνεση τις κατακτήσεις της πιο νωπής σύγχρονης τέχνης με τα πιο παλιά στοιχεία της κυπριακής. Ταυτόχρονα έγινε, με τον εκρηκτικό χαρακτήρα και τη μόρφωσή του σημαντική εστία καλλιτεχνικών ζυμώσεων, ιδρύοντας την πρώτη γκαλερί της Κύπρου, καθώς και την «Ένωση Φιλοτέχνων» που συγκέντρωνε ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, οργανώνοντας εκθέσεις και εκδηλώσεις γύρω από τη σύγχρονη τέχνη. Αρκετοί από τους καλλιτέχνες που εκθέτουν εδώ θυμούνται με συγκίνηση τη συνεργασία τους μαζί του, και νεώτεροι ακόμα πόσο τους εβοήθησε στα πρώτα τους βήματα.

Τα έργα του Σάββα που εκθέτονται αντιπροσωπεύουν όλες τις φάσεις της τέχνης του, συνοψίζοντας πιστά την πολυεδρικότητα της ιδιοφυΐας του.

Από τους δεκαπέντε καλλιτέχνες που παρουσιάζονται εδώ, οι εννιά έχουν σπουδάσει στην Αγγλία (Σάββας, Βότσης, Χρυσόχος, Σαββίδης, Χιούζ, Παράσκος, Κουρούσης, Κοτσώνης, Λαδόμματος – κατά σειρά ηλικίας), δύο στην Ελλάδα (Φοινικαρίδης, Μακρίδης), από ένας στο Παρίσι (Γιαννικούρης), στις ΗΠΑ (Σκοτεινός), στη Νότια Αφρική (Χατζηαδάμος), κι ένας (Κωνσταντίνου) είναι αυτοδίδακτος. Ο Σάββα κι ο Μακρίδης σπούδασαν και στο Παρίσι, ο Κοτσώνης στην Κίνα και στην Τσεχοσλοβακία. Όλοι επιστρέψανε κι έζησαν στην Κύπρο, όπου οι πέντε παραμένουν εκπαιδευτικοί. Οι περιπτώσεις τους λοιπόν είναι αρκετά χαρακτηριστικές για την ιδιοτυπία της Κυπριακής τέχνης.

Τα έργα τους δείχνουν πως διαμορφώθηκε η τέχνη του καθενός από την πρώτη του εμφάνιση ως το 1974, είτε σε ενδιάμεσες φάσεις, είτε μόνο στην καταληκτική. Σε μερικούς θα προσέξει ο θεατής πιο τονισμένο το γεωμετρικό στοιχείο, ή το αφαιρετικό, σε λίγους θα μαντέψει αναφορές στη βυζαντινή τέχνη, σε άλλους πάλι υπερισχύει το παραστατικό, ρεαλιστικό στοιχείο, με το οποίο άλλωστε όλοι έχουν ξεκινήσει. Μερικοί το ξεπερνούν μεσ' απ' το σουρεαλισμό ή τον κονστρουκτιβισμό, που τους οδηγεί περ' από τα συμβατικά όρια της ζωγραφικής ή της γλυπτικής, άλλοι τέλος από μια περίοδο δουλειάς στην περιοχή του παραστατισμού, καταλήγουν στον υπερ-ρεαλισμό (hyper-realism).

Έτσι διαπιστώνει κανείς ότι, όσοι ιδίως έχουν σπουδάσει στην Αγγλία, ξεκινούν συστηματικά από τη παραστατική-μπρεσιονιστική ή φωβ τεχντροπία των σχολών τους, πριν πάνε προς λιγότερο συντηρητικά ρεύματα της σύγχρονης τέχνης. Γρήγορα οι προικισμένοι μ' ευρηματική τόλμη, πλούσια φαντασία κι ένα ψυχισμό ανήσυχο κι ερευνητικό (Σάββα, Βότσης, Κουρούσης, Σαββίδης, Μακρίδης) σπάνε τα πλαίσια της μέχρι τότε κυπριακής τέχνης. Δοκιμάζουν καινούρια υλικά, νέους τρόπους – κατασκευές, και περιβάλλοντα κτλ. που τους εντάσσουν πολύ νωρίς στην πιο «προοδευτική» (με την καλλιτεχνική έννοια) δυτικο-ευρωπαϊκή τέχνη, δίχως τα έργα τους να είναι μιμήσεις ευρωπαϊκών προτύπων ή τεχνικών. Απλώς ο προσωπικός τους αντι-συμβατισμός τρέφεται από τη διαδικασία αμφισβήτησης και άρνησης του συμβατικού που την παρακολουθούν στα μεγάλα κέντρα της τέχνης, και τους γονιμοποιεί την ιδιοφυΐα προς μια καρποφορία τέλεια προσωπική και πρωτότυπη, παρ' όλο που ζουν μακριά από τα κέντρα.

Άλλοι εργάζονται μεσ' στις συμβάσεις της ζωγραφικής (Χρυσόχος, Σκοτεινός, Κοτσώνης, Λαδόμματος, Φοινικαρίδης) αναπλάθοντας μ' εξαίρετο ταλέντο τις παραστατικές ή τις γεωμετρικές φόρμες που τους απασχολούν (ανθρώπινα σώματα, σπίτια, παράθυρα, πόρτες, οικιακά ή αρχαία αντικείμενα κτλ.) απομονώνοντάς τις από τον περιβάλλοντα κόσμο και σχεδιάζοντάς τις με τόση τεχνική ακρίβεια που μετατρέπει τ' αντικείμενα σε υπερ-ρεαλιστικά. Τέλος οι πιο εξπρεσιονιστές (Παράσκος, Γιαννικούρης) οδηγούν το έργο τους μεσ' από τα μονοπάτια της προσωπικής τους ευαισθησίας, ενώ ο Χατζηαδάμος κι ο Χιούζ κρατιούνται σε σχήματα μιας αφαίρεσης πιο φορμαλιστικής, όπου το μετιέ κυ-

ριαρχεί του αισθήματος, κι ο Κωνσταντίνου τα δοκιμάζει σε πρωτότυπους κινητικούς συνδυασμούς. Όλων τα έργα τους δείχνουν πληροφορημένους για όλες τις εξελίξεις της σύγχρονης τέχνης, που τις αφομοιώνουν μέσ' από τις εμπειρίες της ζωής τους και τις προσωπικές ή κοινωνικές καταβολές τους.

Τα έργα που παρουσιάζονται εδώ είναι δείγματα όσο γίνεται πιο αντιπροσωπευτικά της ποιότητας και της επίδοσης των δεκαπέντε καλλιτεχνών ως το 1973, δηλαδή δουλειάς του καθενός περίπου 30 χρόνων. Θα έδιναν για όλους μια γεύση της μεταγενέστερης δουλειάς τους, αν δεν είχε μεσολαβήσει η μεγάλη κρίση του Ιουλίου 1974 (πραξικόπημα, τουρκική εισβολή, προσφυγιά, ξεριζωμός) που επέφερε σεισμικές αλλοιώσεις σε όλες τις δομές του νησιού, και φυσικά στο έργο των περισσότερων καλλιτεχνών. Το 1974 σημαδεύει την απαρχή μιας καινούργιας περιόδου για ολόκληρη την Κυπριακή τέχνη. Τις συγκινησιακές δονήσεις και τους κοινωνικούς κραδασμούς της κρίσης τους καταγράφουν και οι καλλιτέχνες τούτοι της πρώτης γενιάς της Ανεξαρτησίας, ο καθένας στο βαθμό και με τα μέσα της ήδη αναπτυγμένης ιδιοφυΐας τους. Όσο για τους νεώτερους, εκείνους της δεύτερης γενιάς της Ανεξαρτησίας, ή της πρώτης μετά το σεισμό, αυτοί άρχισαν να δημιουργούν μέσ' στά ψυχολογικά και υλικά ερείπια, και το έργο τους φέρει ανεξίτηλα τα σημάδια ενός κόσμου άλλου, όχι απαραίτητα καλύτερου.

Μετά το 1974 το πρόσωπο της Κυπριακής τέχνης αλλάζει τόσο ριζικά που δε μπορεί παρά ν' αποτελέσει το θέμα άλλης διεξοδικής παρουσίασης, στην οποία κι οι δυό γενιές θα έχουν τη μερίδα τους.

Αθήνα 30.8.84

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Η επιλογή των Κύπριων καλλιτεχνών που παρουσιάζονται εδώ έγινε από την αρμόδια Επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου, απαρτιζόμενη από τον Προϊστάμενο της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου, δυο εκπροσώπους του κυπριακού Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών (ΕΚΑΤΕ), έναν από τους Επιθεωρητές Τέχνης του Υπουργείου Παιδείας, ένα φιλότεχνο, και τον Ελλαδίτη Σύμβουλο για τα Εικαστικά του Υπουργείου Παιδείας, μεταξύ των Κυπρίων ζωγράφων και γλυπτών των οποίων το έργο ανταπεκρίνεται στα κριτήρια που είχε θέσει η Επιτροπή.

Έπειτ' από διεξοδική συζήτηση, επιλέγηκαν οι 12 ζωγράφοι και 3 γλύπτες που αναφέρονται παραπάνω.

Με 15 καλλιτέχνες λοιπόν άρχισε η προετοιμασία της έκθεσης, και με πρόβλεψη παρουσίασης έως εφτά αντιπροσωπευτικών έργων του καθενός της περιόδου 1960 - 1974, αλλά περισσότερων του νεκρού Χριστόφορου Σάββα, για να τιμηθεί το έργο του.

Ο Νίκος Κουρούσης εδήλωσε ότι δεν επιθυμούσε να παρουσιαστεί καθόλου η δουλειά του.

Εξάλλου εκθέτονται μόνο τρία έργα του γλύπτη Άντη Χατζηαδάμου, γιατί το εργαστήρι με όλα τα έργα του καταστράφηκε όταν οι Τούρκοι μπήκαν στην Αμμόχωστο το 1974.

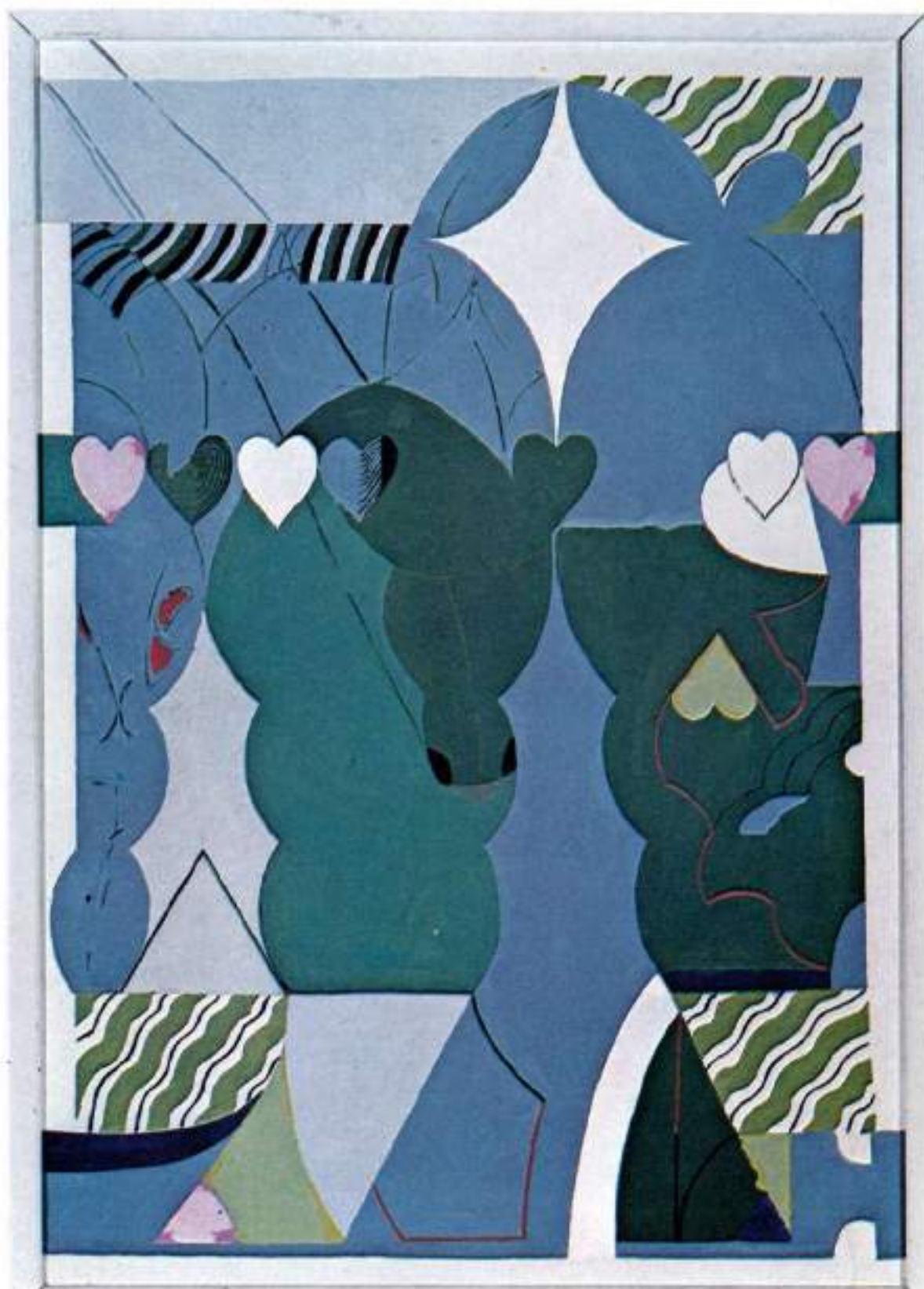
ΠΙΝΑΚΕΣ

1. Σάββα Χριστόφορος, Νεκρή φύση, 1959

9. Σάββα Χριστόφορος, Κύκλοι και τετράγωνα, 1966;

19. Βότσης Στέλιος,
Παρουσία, 1973;

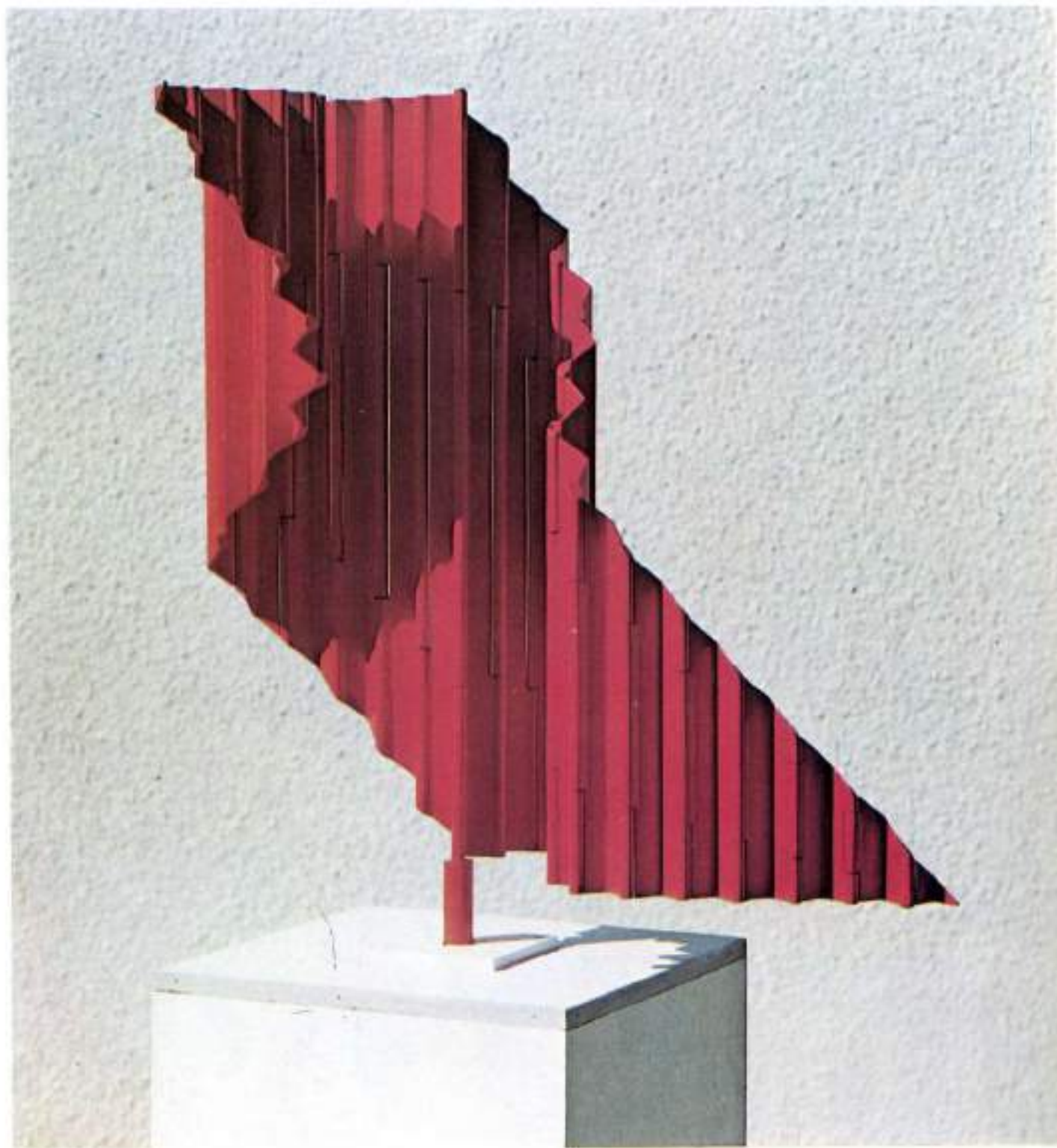

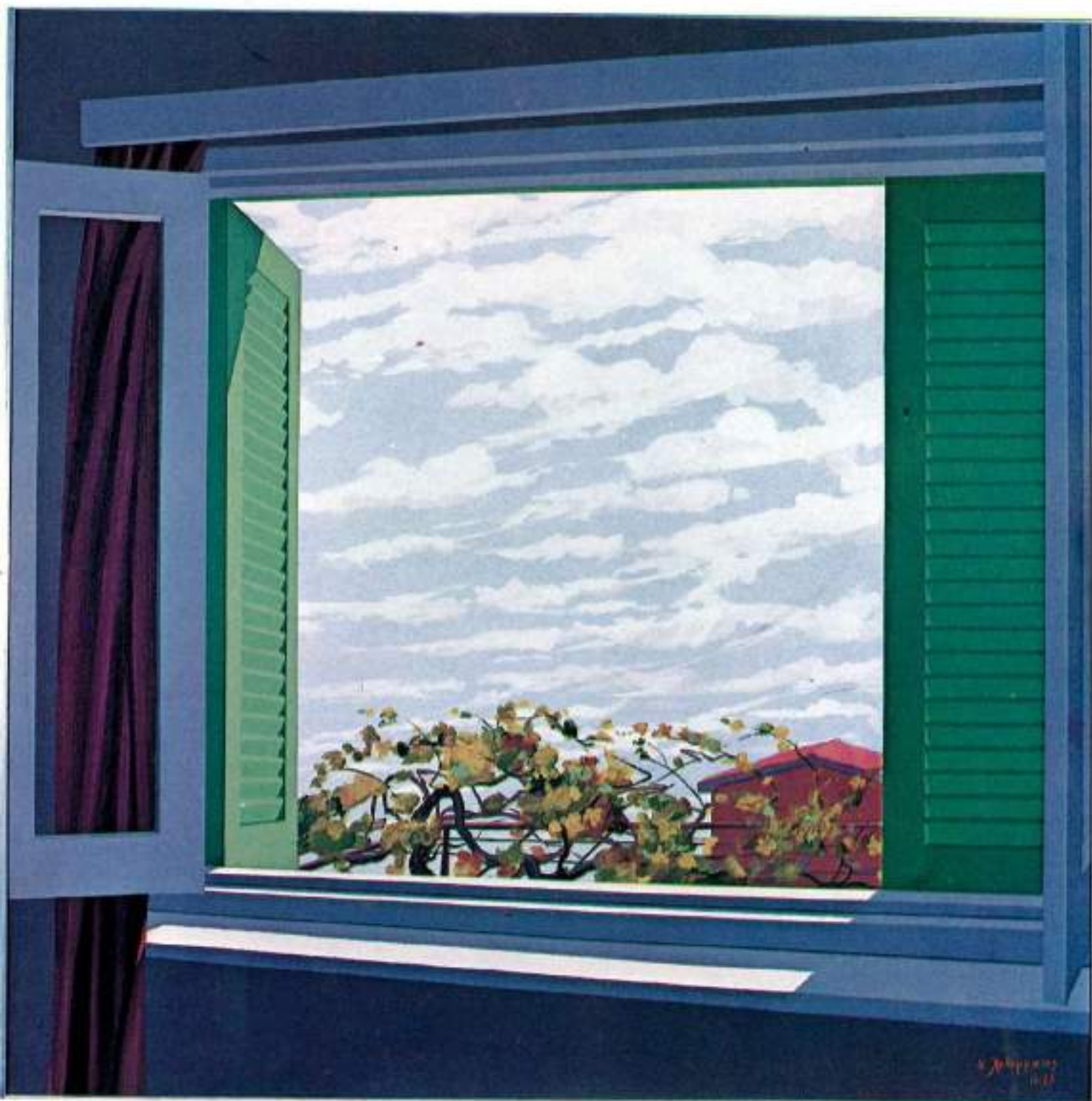
21. Γιαννικούρης Κωνσταντίνος,
Σύνθεση, 1970

28. Κοτσώνης Γιώργος, Χορός, 1983

37. Κωνσταντίνου Δημήτρης, Κινητικό, 1973

45. Λαδόμματος Ανδρέας, Πράσινο παράθυρο με κουρτίνα, 1973

48. Μακρίδης Άγγελος, Τέσσερις εγκυκλοπαίδειες, 1971 και κληματαριά, 1973

56. Παράσκος Στας, Η ελευθερία εγκαταλείπει την Κύπρο, 1973

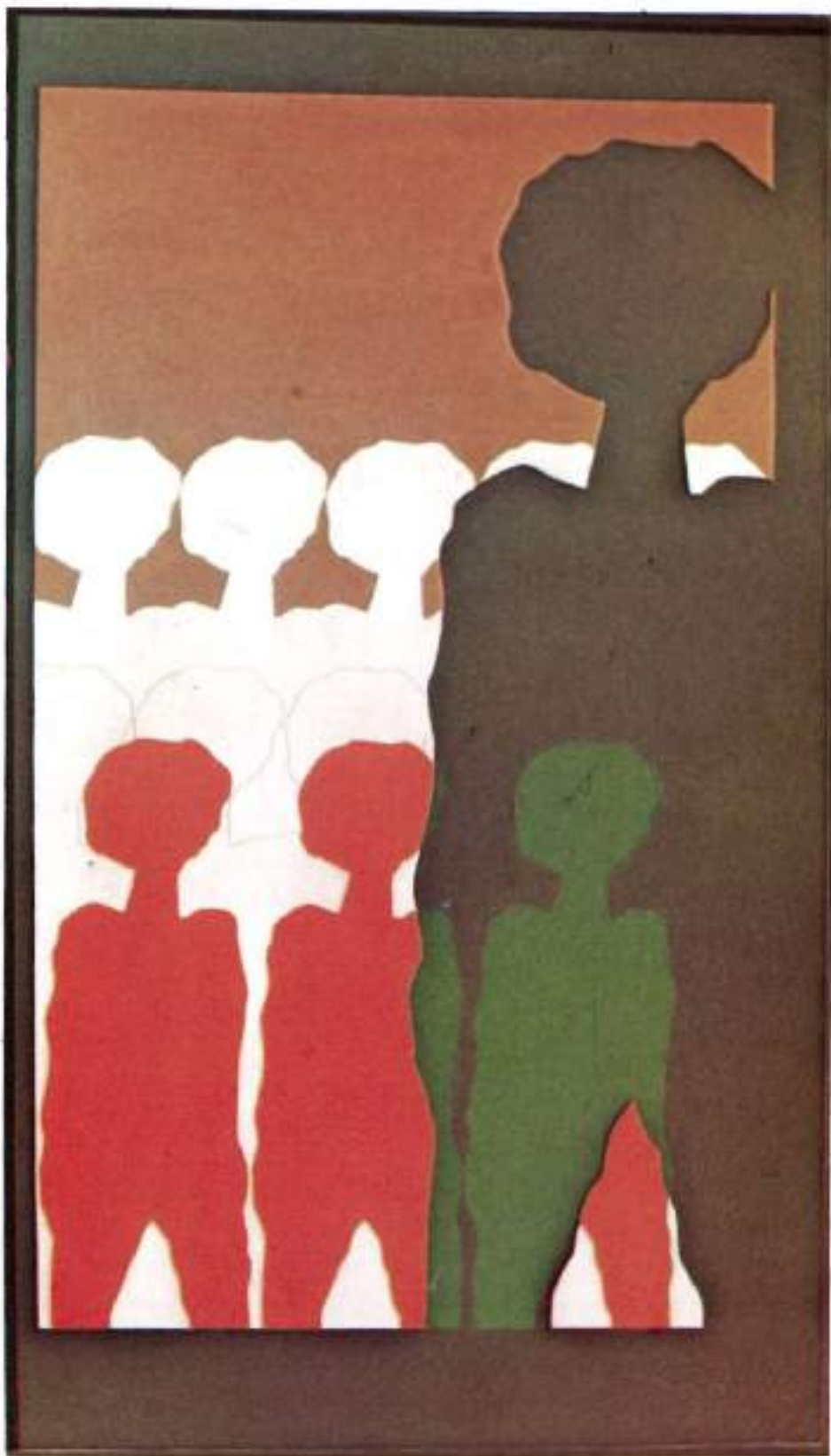

59. Σαββίδης Ανδρέας, Κίνηση σε μπλε, 1968

66. Σκοτεινός Γιώργος, Άλογα της Έγκωμης, 1967

74. Φοινικαρίδης Μιχαήλ,
Χωρίς τίτλο, 1973 - 74

80. Χατζηαδάμος Άντης, Κύπρος '73, 1973

86. Χιούζ Γκλυν,
Το τύμπανο, 1972

90. Χρυσόχος Ανδρέας,
Θρόνος, 1966 - 67

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Χριστόφορος Σάββα

Γεννήθηκε στο Μαραθόβουνο το 1924 και πέθανε το 1988. Πήγε στο Λονδίνο και σπούδασε τέχνη στις Σχολές Σέντραλ και Χεδερλέυ. Επέστρεψε στην Κύπρο το 1953. Το 1957 πήγε στο Παρίσι και φοίτησε στην «Ακαδημία Τέχνης» του Αντρέ Λοτ. Το 1960 επέστρεψε στην Κύπρο και ίδρυσε την γκαλερί «Απόφαση» που λειτούργησε και σαν πνευματικό και καλλιτεχνικό κέντρο.

Ατομικές εκθέσεις

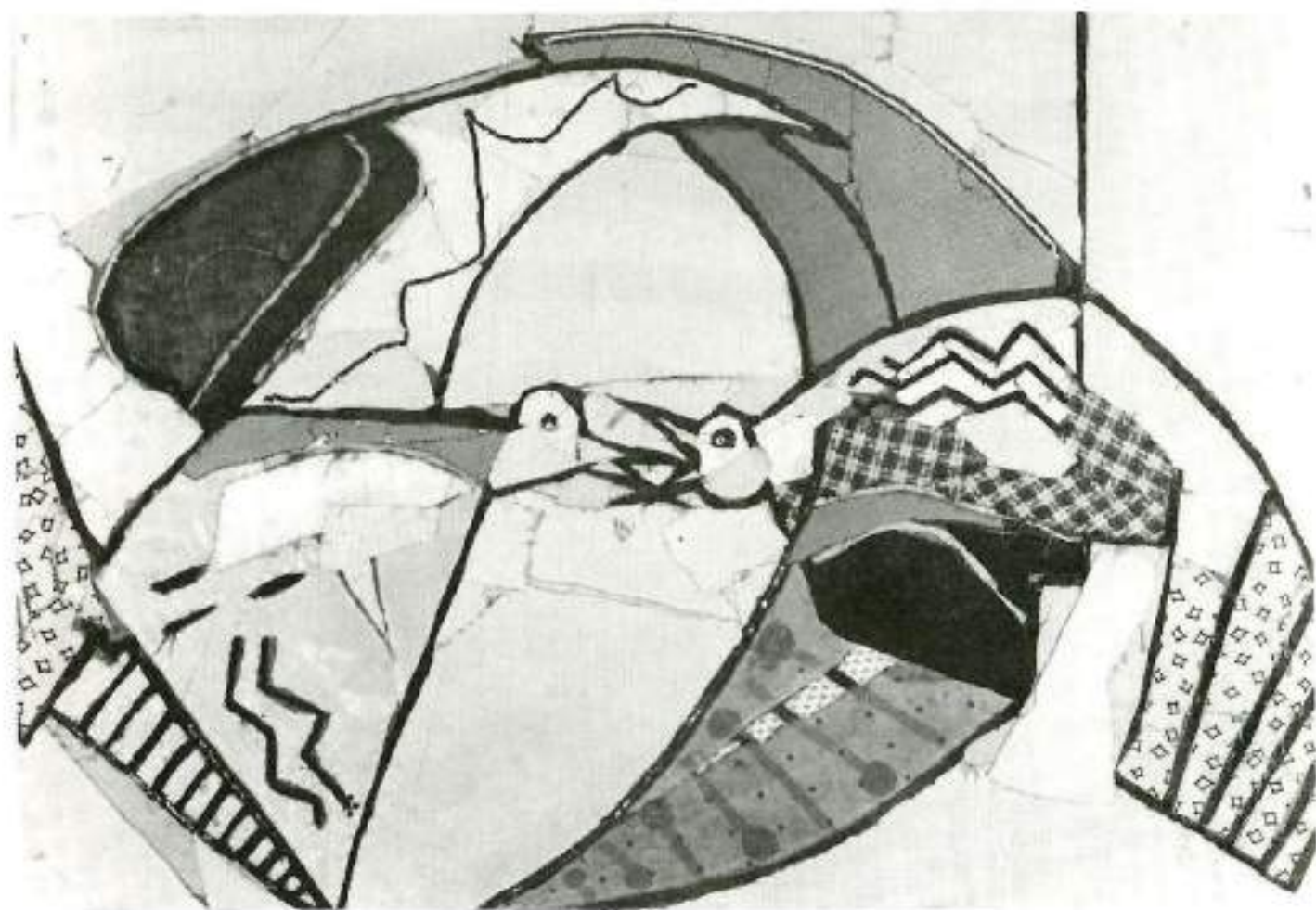
- 1954, 1955, 1957, 1959, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1967, 1968 (Αναδρομική, πριν πεθάνει) Λευκωσία
- 1954 Λεμεσός
- 1958 Αμμόχωστος
- 1962 Πάφος

Ομαδικές εκθέσεις

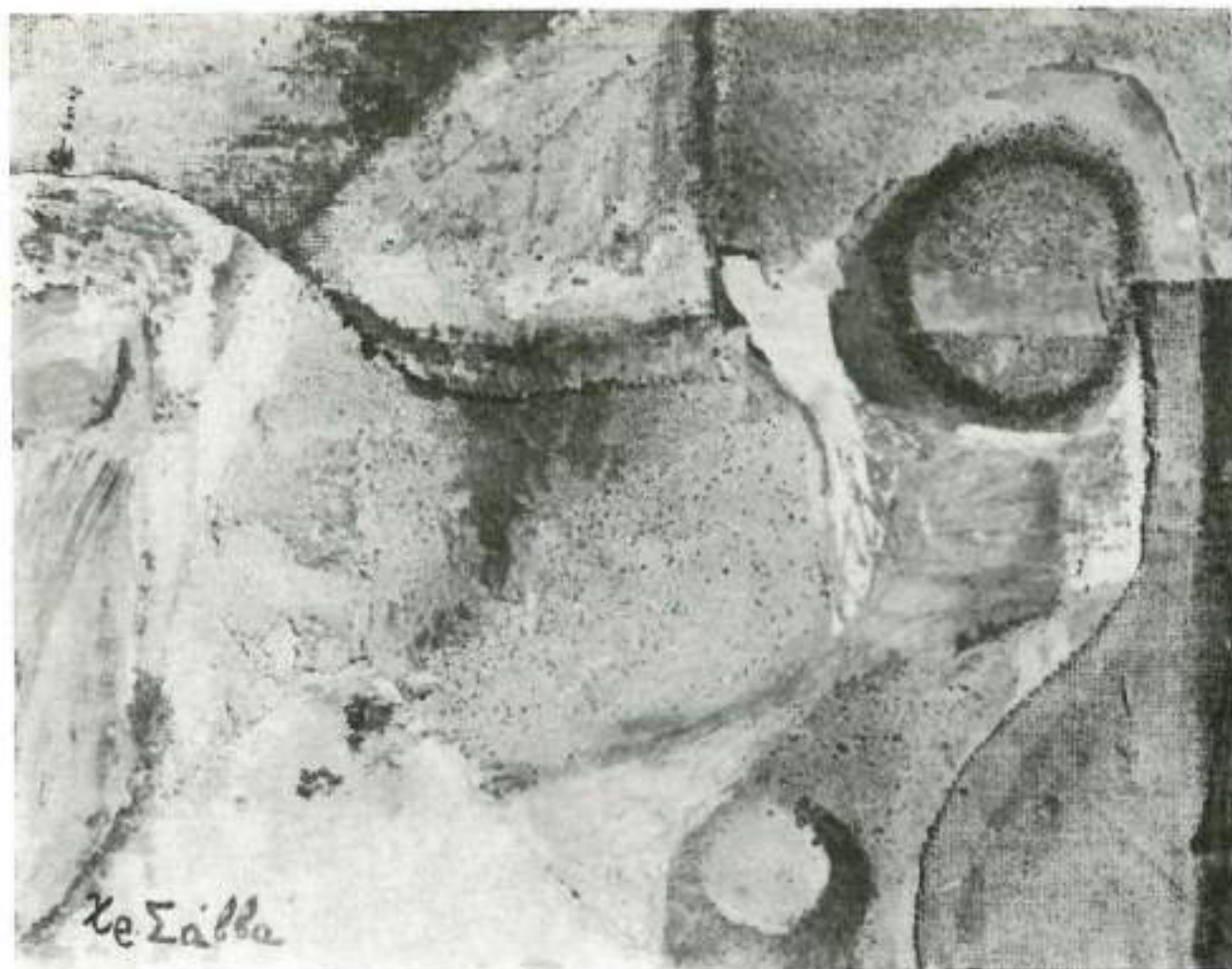
- 1958 Γκαλερί «Μαριάκ», Παρίσι
- 1959 Βηρυτός (μαζί με Γκλυν Χισούζ)
- 1964 Λονδίνο
- 1967 Πανελλήνια Έκθεση, Αθήνα
- 1968 Μπιεννάλε Βενετίας

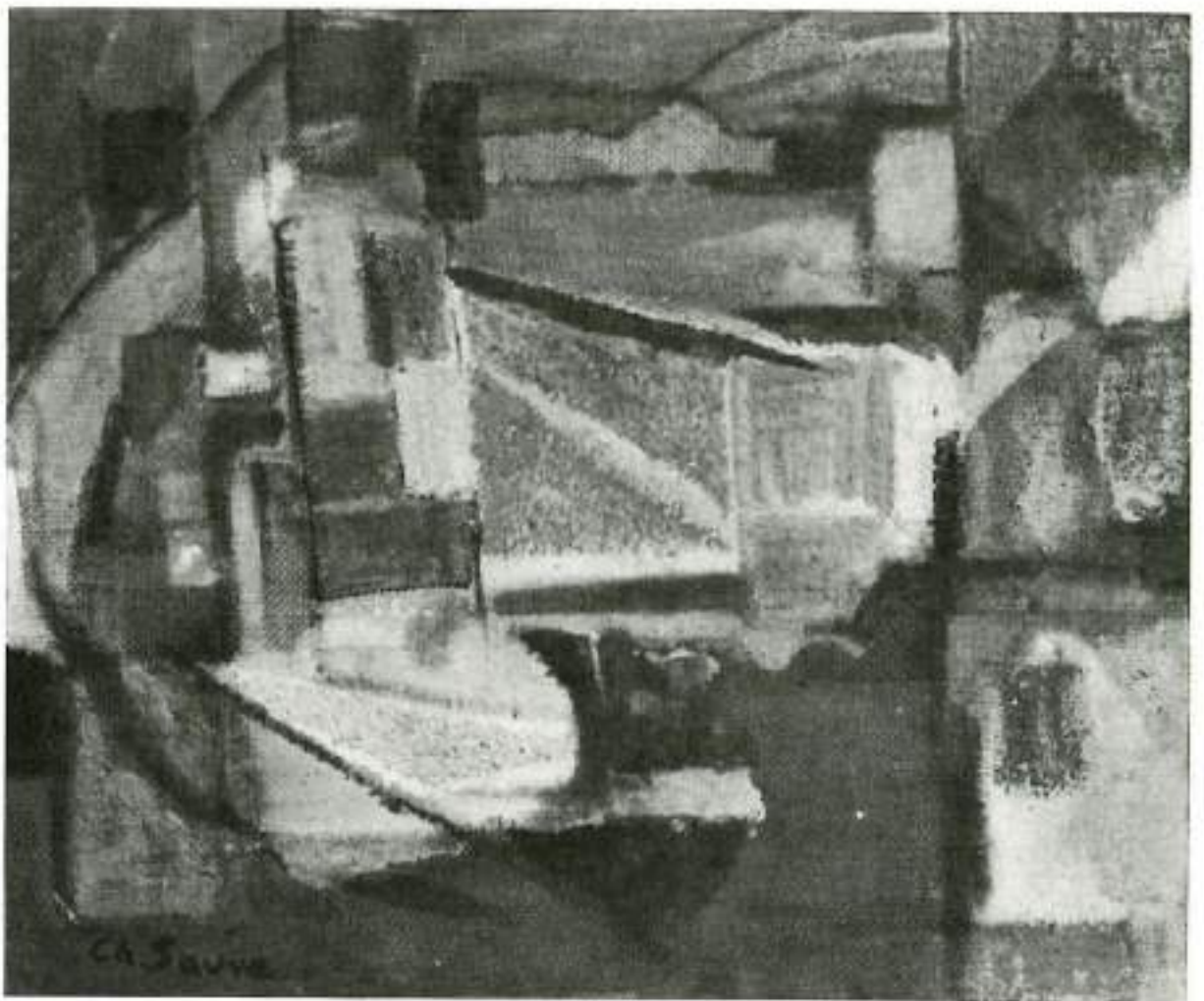
2. Στυμφαλίδες όρνιθες, 1960

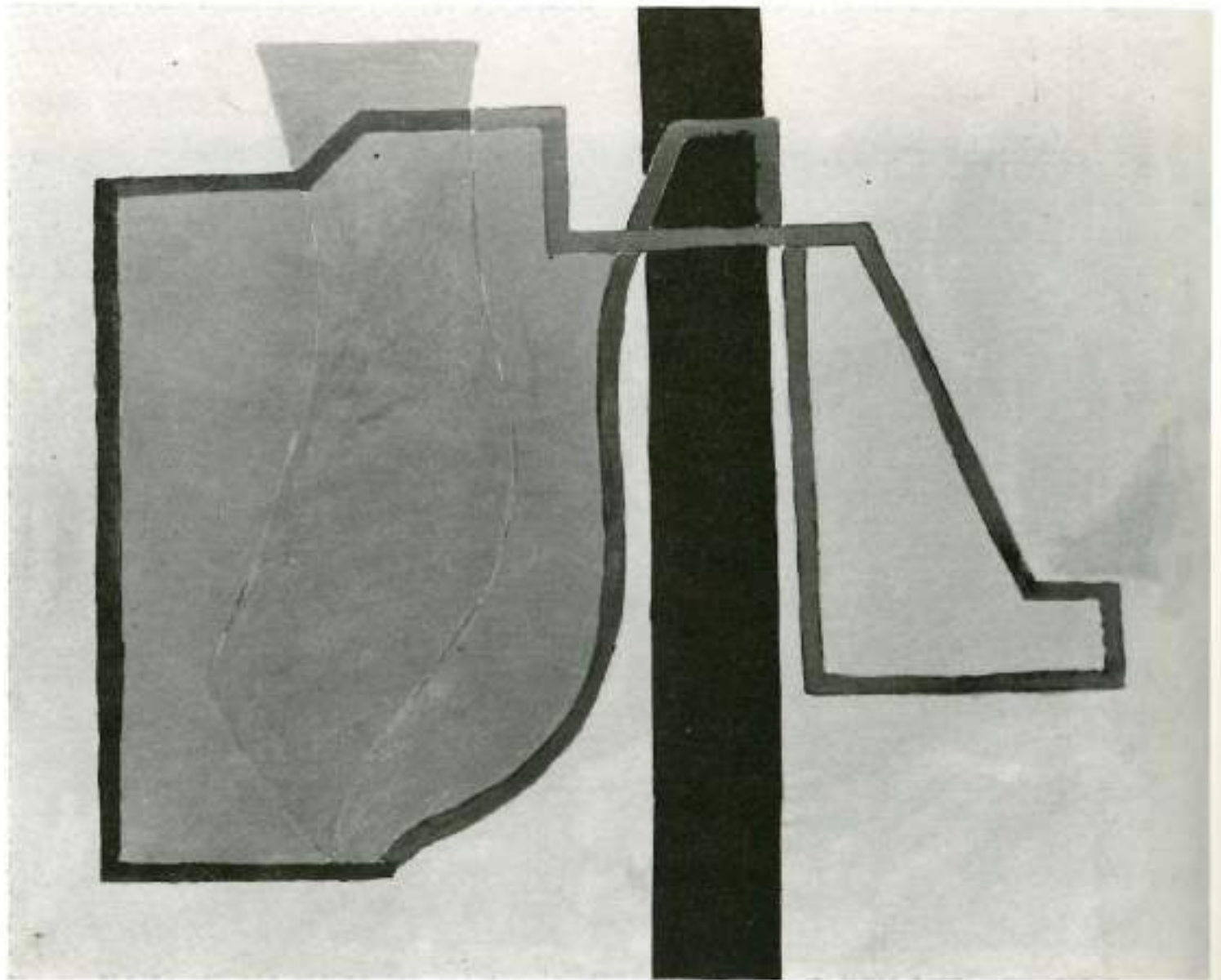
3. Σύθεση, 1962:

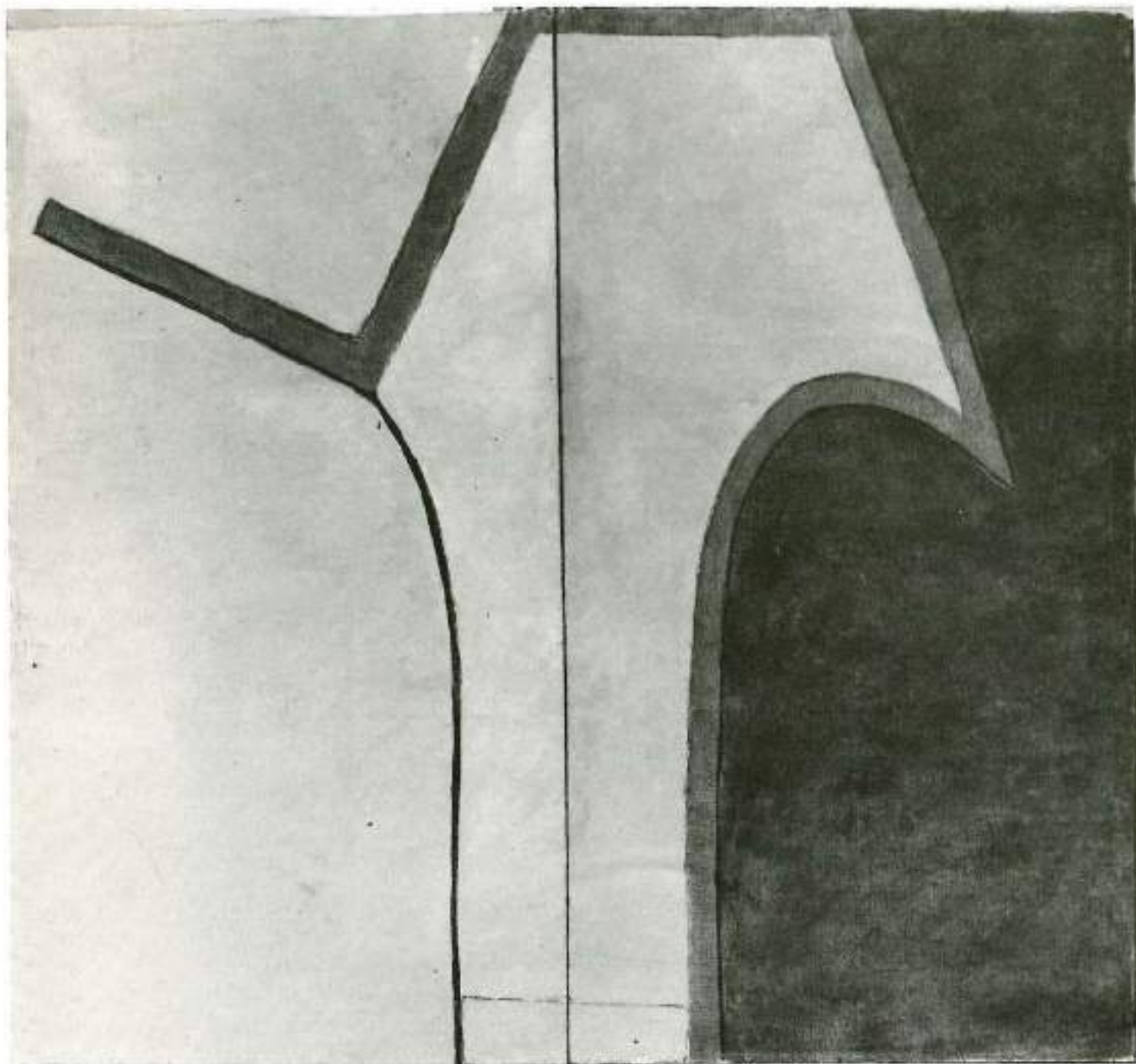
4. Σύνθεση, 1962;

5. Σύνθεση με μαύρη γραμμή

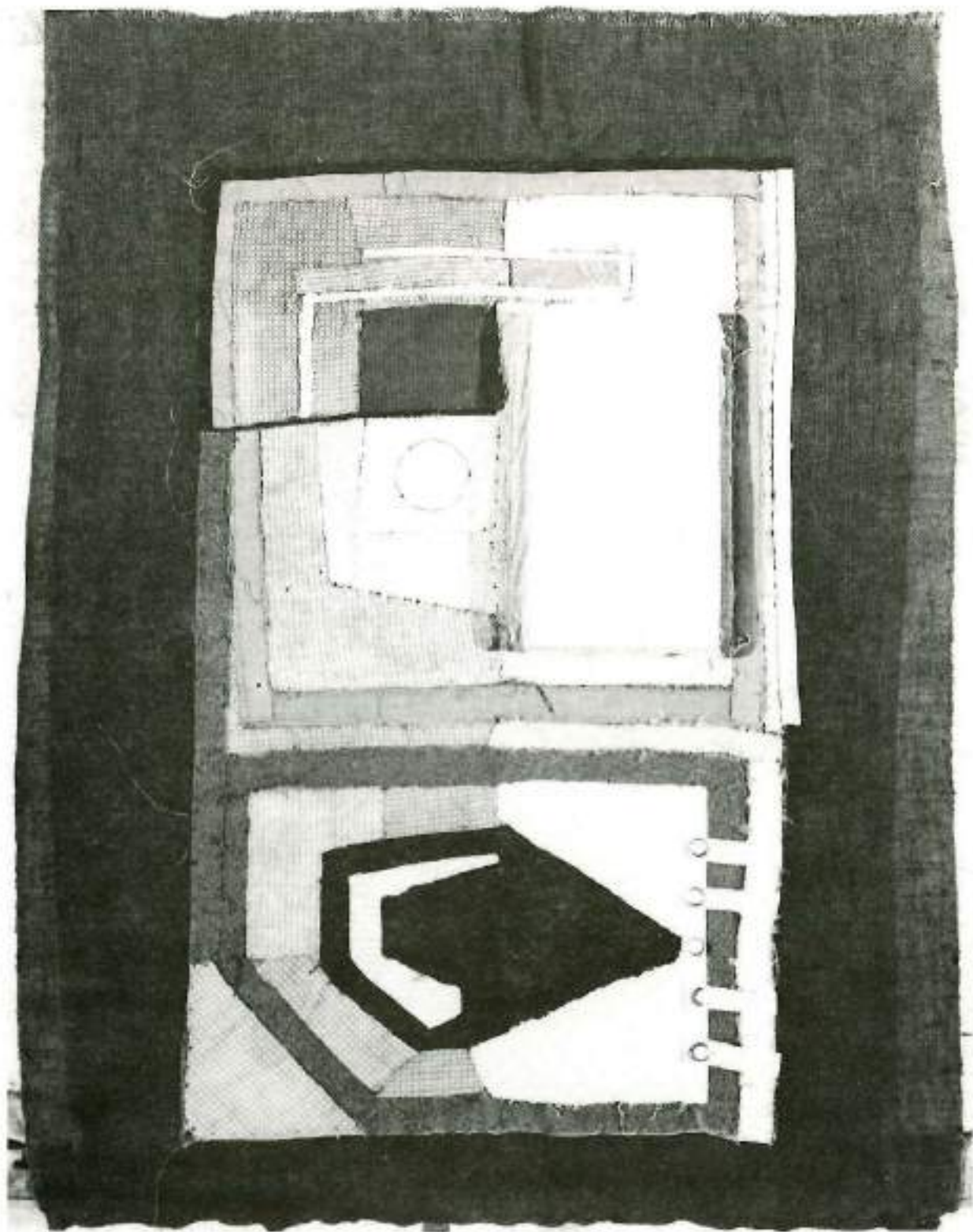
6. Σύνθεση σε μπλε και πράσινο φόντο, 1965

10. Σύνθεση με κίτρινο ορθογώνιο,

7. Μητρότητα, 1965;

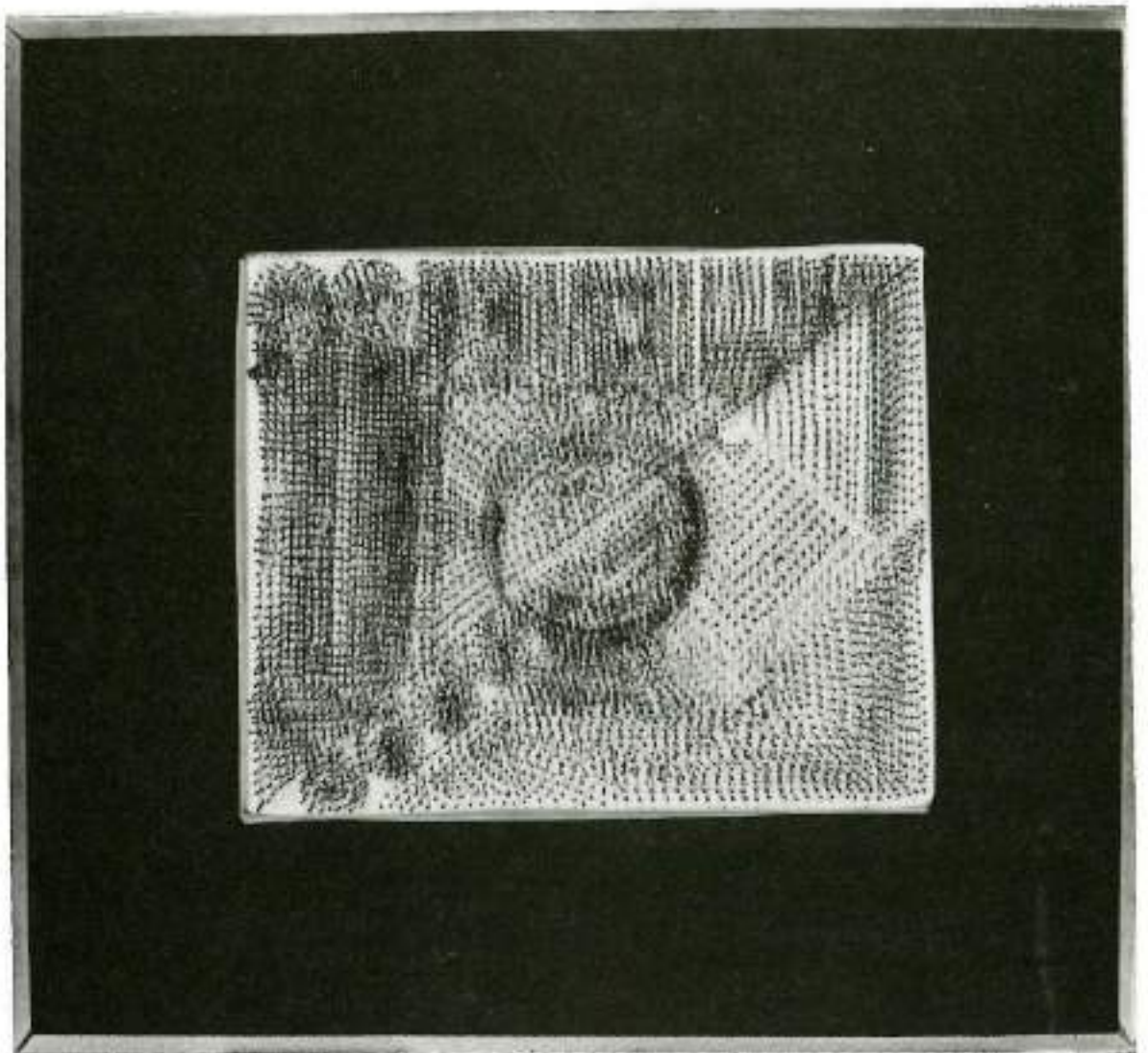

11. Κυκλική σύνθεση, 1967;

12. Ροζ σύνθεση σε μπλε φόντο, 1967;

Στέλιος Βότσης

Γεννήθηκε στη Λάρνακα το 1929. Σπούδασε ζωγραφική στις Σχολές Καλών Τεχνών του Λονδίνου Σαιντ Μάρτινς, Σερ Τζων Καϊτζ Κόλετζ και τη Βασιλική Ακαδημία Καλών Τεχνών. Αποφοίτησε από τη Σχολή Σλέηντ του Λονδίνου το 1955. Εκθέτει στην Κύπρο και στο εξωτερικό από το 1955.

Ατομικές εκθέσεις

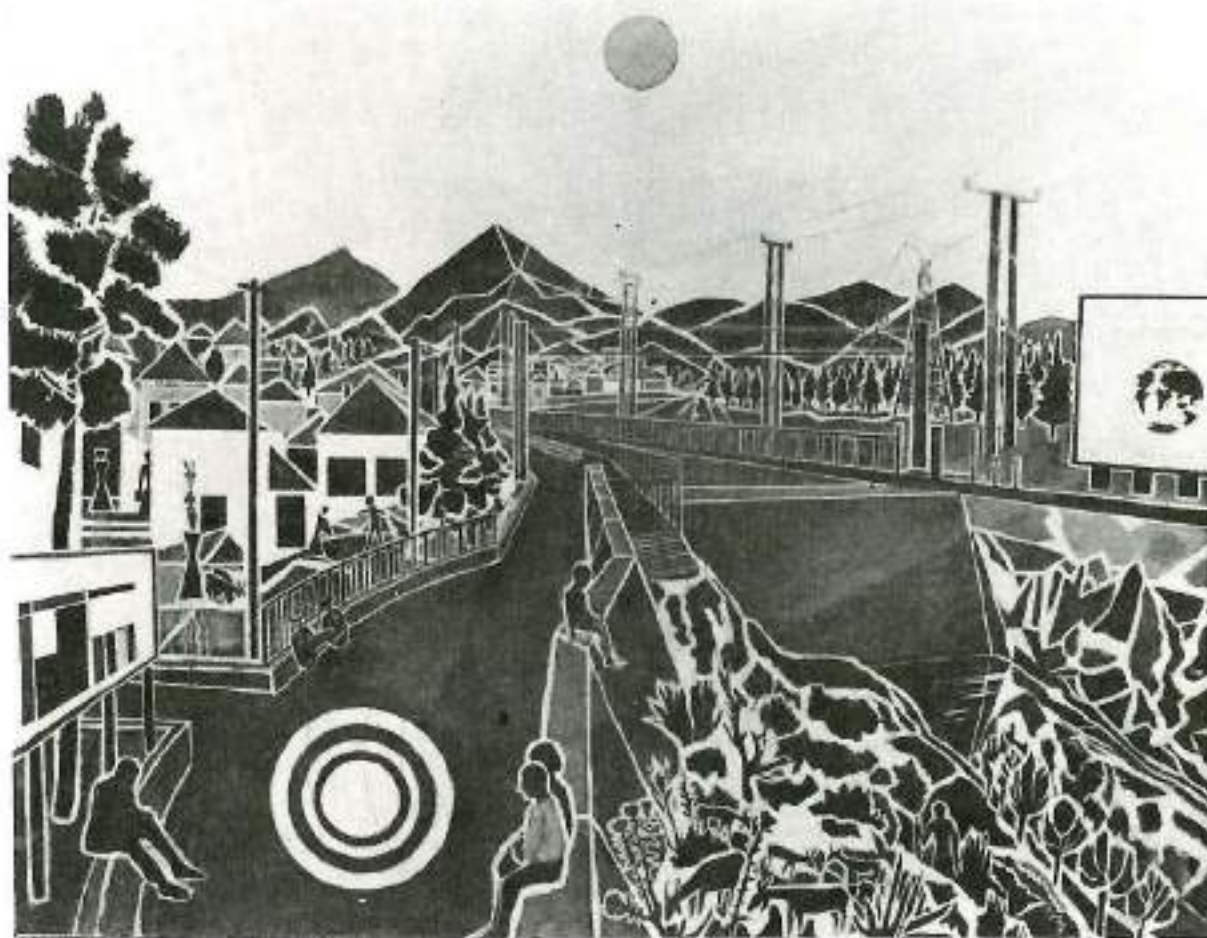
- 1949 Λάρνακα
- 1969, 1971, 1978, 1983 Λευκωσία

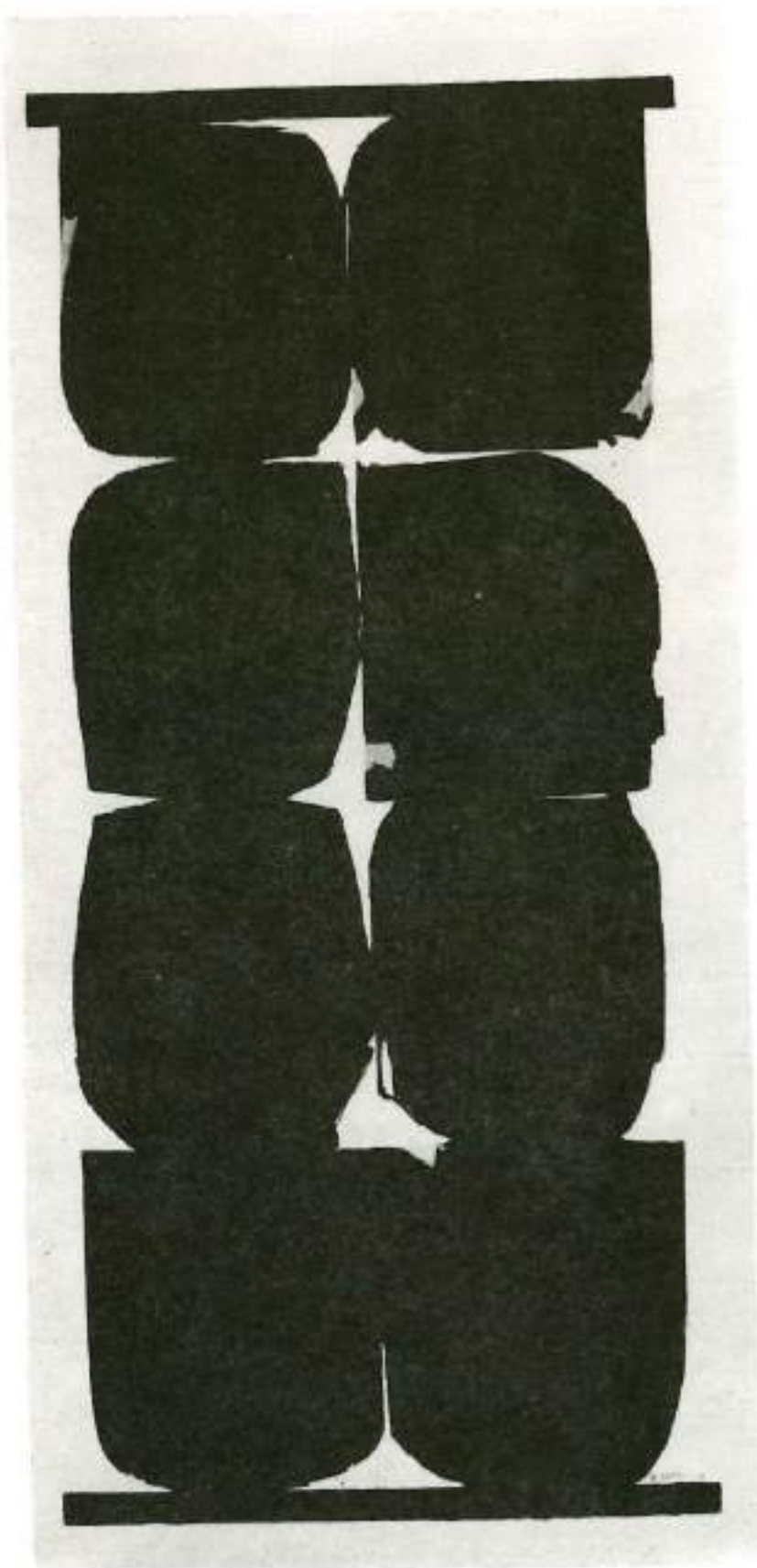
Ομαδικές εκθέσεις

- 1955 Νέοι Σύγχρονοι, Λονδίνο
- 1961 Γκαλερί Βαγιάνος, Αθήνα
- 1967 Βοστώνη, ΗΠΑ
- 1968 7η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας - 1η Τριεννάλε Ινδιών - 34η Μπιεννάλε Βενετίας
- 1969 10η Μπιεννάλε Σάο Πάολο - Γκαλερί Χίλτον, Αθήνα
- 1970 Γκαλερί Γκαμπλεπέιν, Όσλο
- 1971 Γκαλερί «Ατενέο» Μαδρίτη - 2η Διεθνής Έκθεση Νέων Καλλιτεχνών Νέα Υόρκη - Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Βελιγράδι
- 1972 9η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας - 36η Μπιεννάλε Βενετίας
- 1973 Ευρωπαϊκός Διαγωνισμός Οστάνδης (χάλκινο μετάλλιο) - 8 Καλλιτέχνες Κοινοπολιτείας, Φεστιβάλ Νιούκαστλ
- 1974 2η Διεθνής Έκθεση Φρέντρικστατ Νορβηγίας - Γκαλερί «Δεσμός», Αθήνα
- 1975 Πρώτη Διεθνής Έκθεση, Ουρουγουάη - Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα - Πανελλήνιος Καλλιτεχνική Έκθεση, Αθήνα
- 1976 4 Κύπριοι Καλλιτέχνες, Γκαλερί Τέχνης, Θεσσαλονίκη
- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη
- 1981-82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Βουδαπέστη, Πράγα, Αν. Γερμανία, Βουκουρέστι, Βελιγράδι, Σόφια
- 1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι

Πήρε επίσης μέρος σε πολλές Διεθνείς Εκθέσεις Γραφικής Τέχνης.

13. Torino, 1964

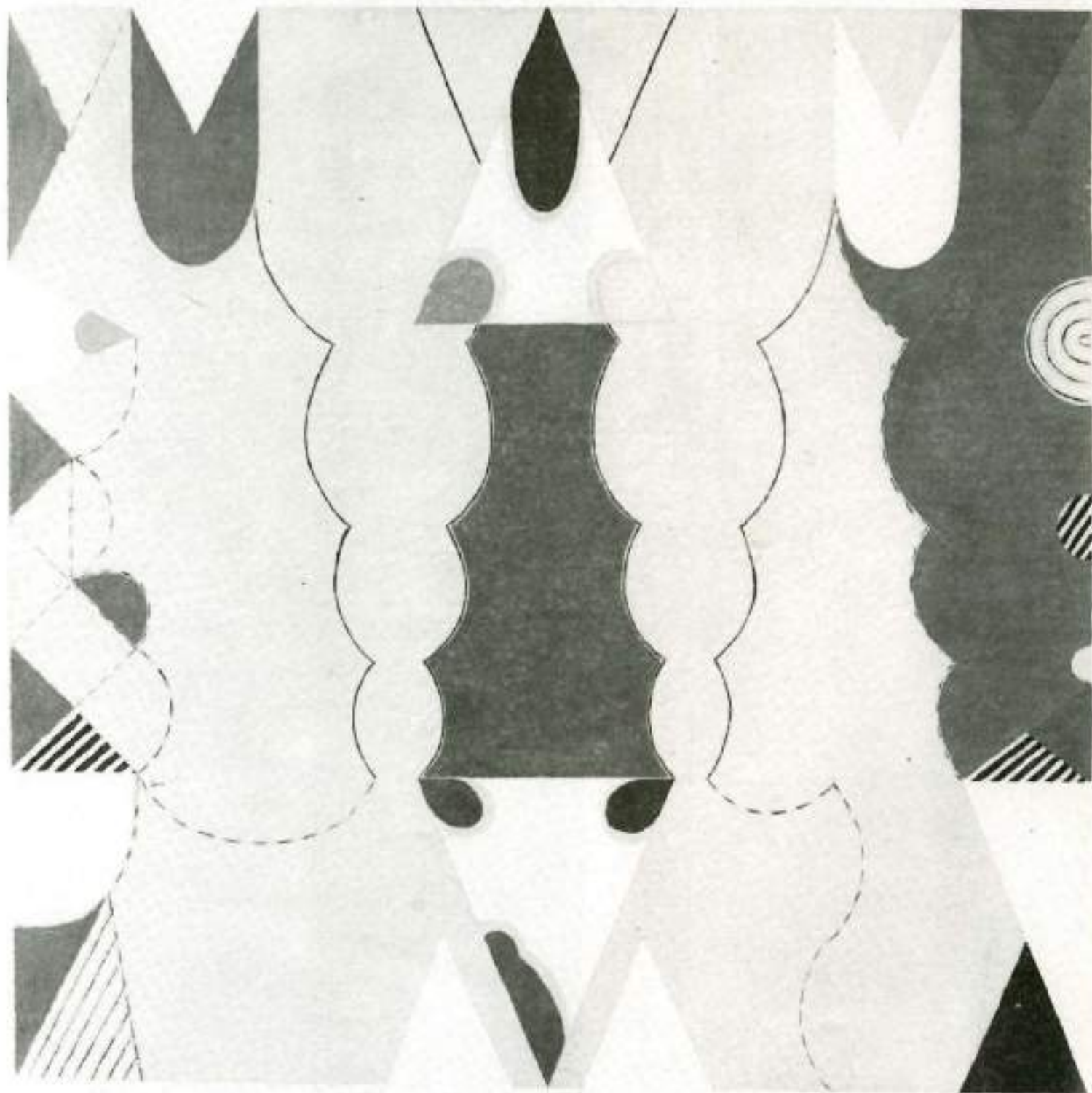

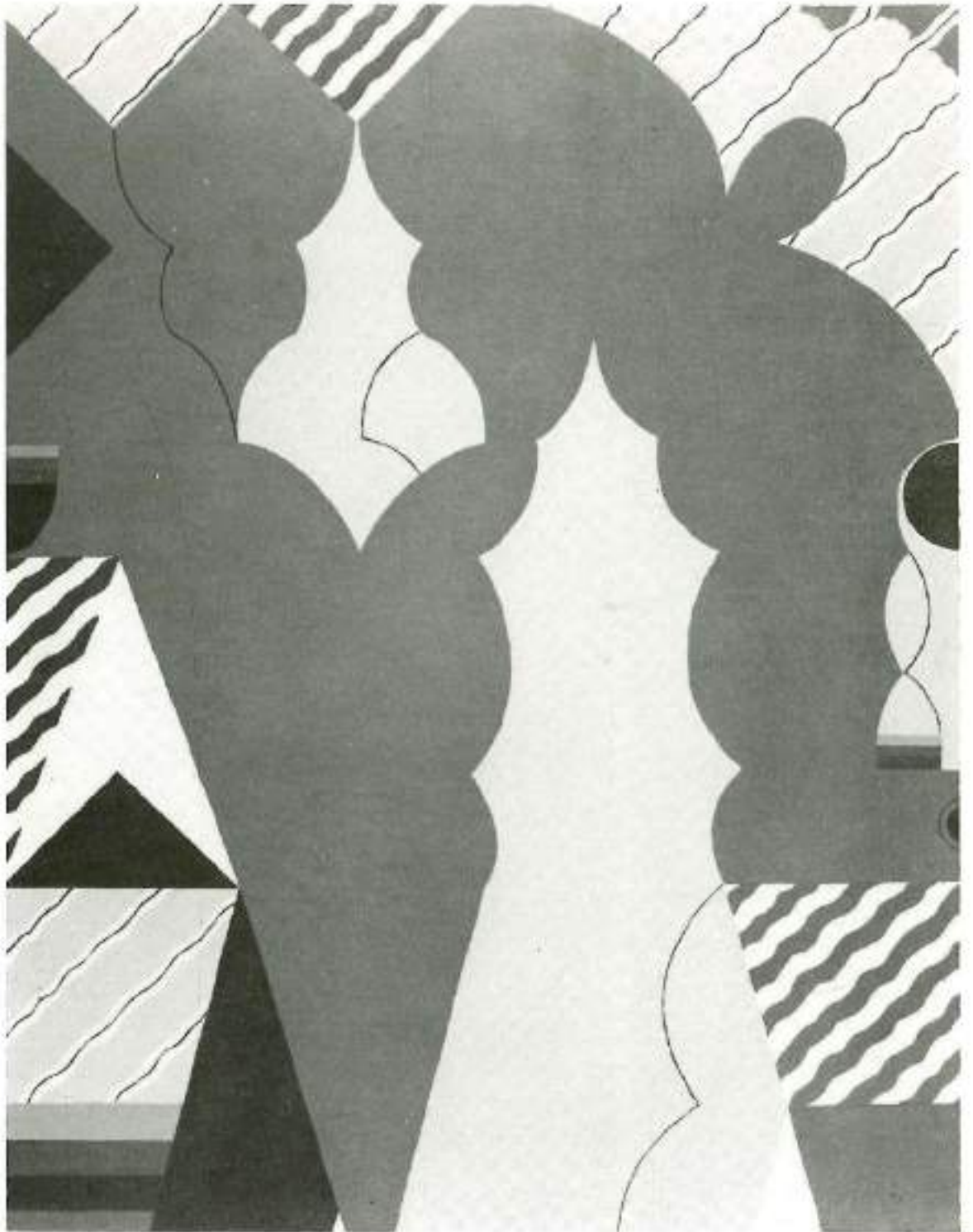
14. Μορφές, 1968

15. Σύνθεση, 1969

17. Διάλογος, 1971;

Κωνσταντίνος Γιαννικούρης

Γεννήθηκε στην Πάφο το 1939. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι. Από το 1957 ζει και εργάζεται στη Γαλλία.

Ατομικές εκθέσεις

- 1961, 1963, 1967, 1970, 1972, 1978, 1980, 1981, Κύπρος
- 1964 Γκαλερί ντε Μπωζ-Αρ, Παρίσι
- 1967 Γκαλερί ντε Σφιγξ, Άμστερνταμ
- 1969 Γκαλερί Ζιλλοτώ, Παρίσι
- 1970 Μορφωτικό Κέντρο Αντρέ Μωρουά, Παρίσι
- 1975 Μονπευρού
- 1976 Γκαλερί Ευπαλίνος, Κλερμόν Φερράν
- 1977 Μονπευρού
- 1977 Γκαλερί Γκραφφιτί, Βισύ
- 1979 Γκαλερί λα Νασέλ, Κλερμόν Φερράν
- 1980 Γκαλερί λα Νασέλ, Κλερμόν Φερράν

Ομαδικές εκθέσεις

- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη
- 1981-82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Βουδαπέστη, Πράγα, Αν. Γερμανία, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Σόφια
- 1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι
- 1984 Πρεντάν ντε λα Ζεν Κρεασιόν

Έχει κάνει πολλά μνημειακά έργα στην Κύπρο και στη Γαλλία, όπως νωπογραφίες στο Παρίσι, το ψηφιδωτό και δάπεδο υπαίθριου θεάτρου στην Καφλές, ψηφιδωτό σε δύο σχολικά συγκροτήματα στο Μπρετινιύ συρ' Ορζ, ψηφιδωτά δάπεδα και τοίχους σε σχολικά συγκροτήματα στο Άρπαζον, σε πολλά δημόσια κτίρια στο Κλερμόν Φερράν μεταξύ των οποίων στο Μέγαρο των Συνεδρίων και στο Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής.

20. Το δέντρο κοιτάει από το παράθυρο του ουρανού, 1967

22.

Κι όμως εσύ κρατάς ακόμα στις παλάμες σου την πίκρα με την ανάσα της λυγαριάς το στυφό αγέρα του αμπελιού και ένα κομμάτι θάλασσα ιδωμένο πίσω απ' το δίκτυ ενός πευκόκλωνου, 1970

23. Σύνθεση, 1971

25. Στο θαλασσί μαντίλι της καίτα κοράλια, 1968

24. Το ωραίο θέαμα της ηχούς των βουνών, 1971

Γιώργος Κοτσώνης

Γεννήθηκε στο Παλαιχώρι το 1940. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Τέχνης Σαιντ Μάρτινς του Λονδίνου, στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Πεκίνου και στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Πράγας.

Ατομικές εκθέσεις

- 1964, 1967 Πράγα
- 1965, 1971, 1979, 1983 Λευκωσία
- 1970, 1977 Πάφος
- 1972 Λεμεσός

Ομαδικές εκθέσεις

- 1970 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Κοινοπολιτειακά Ινστιτούτο Λονδίνου και Εδιμβούργο
- 1974 Αμβούργο
- 1975 Πανελλήνια Έκθεση, Αθήνα – Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1977 Βελιγράδι
- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη
- 1981 - 82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική στην Πράγα, Βουδαπέστη, Αν. Γερμανία, Βουκουρέστι, Βελιγράδι, Σόφια
- 1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι

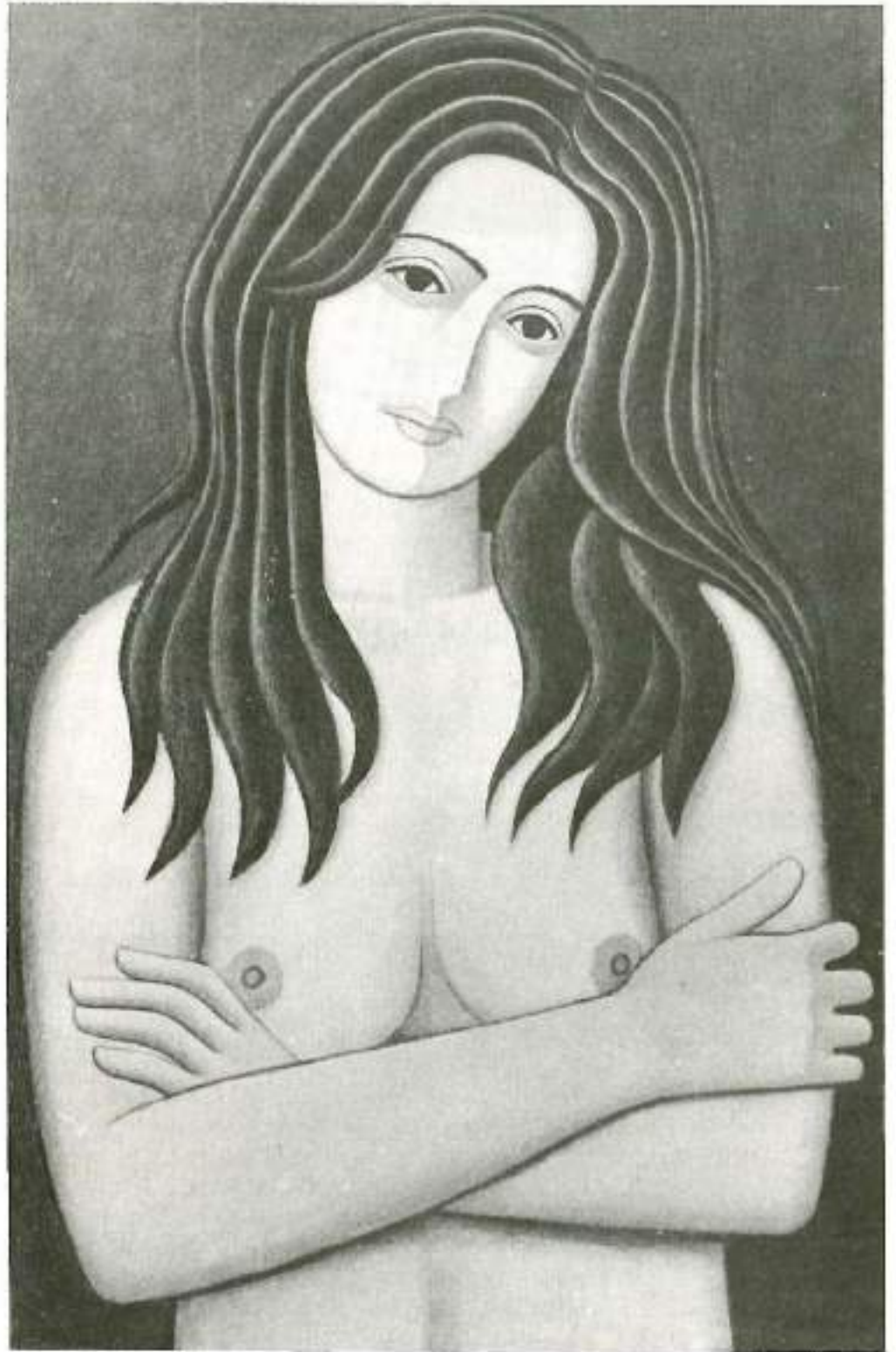
27. Γυμνό, 1973

26. Τοπίο Κάτω Πάφος, 1973

ΒΕΡΝΗ
ΒΙΝΑΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙ ΝΟΥΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΑΡΟΥ
ΛΟΥΙΣΟΥ

30. Πτώση, 1973

31. Γυμνό, 1973

34. Πορεία, 1967

Δημήτρης Κωνσταντίνου

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1924, όπου σπούδασε στην Ιταλική Σχολή Ντον Μπόσκο. Το 1970 τιμήθηκε με το Β' βραβείο γλυπτικής στην 8η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας.

Ατομικές εκθέσεις

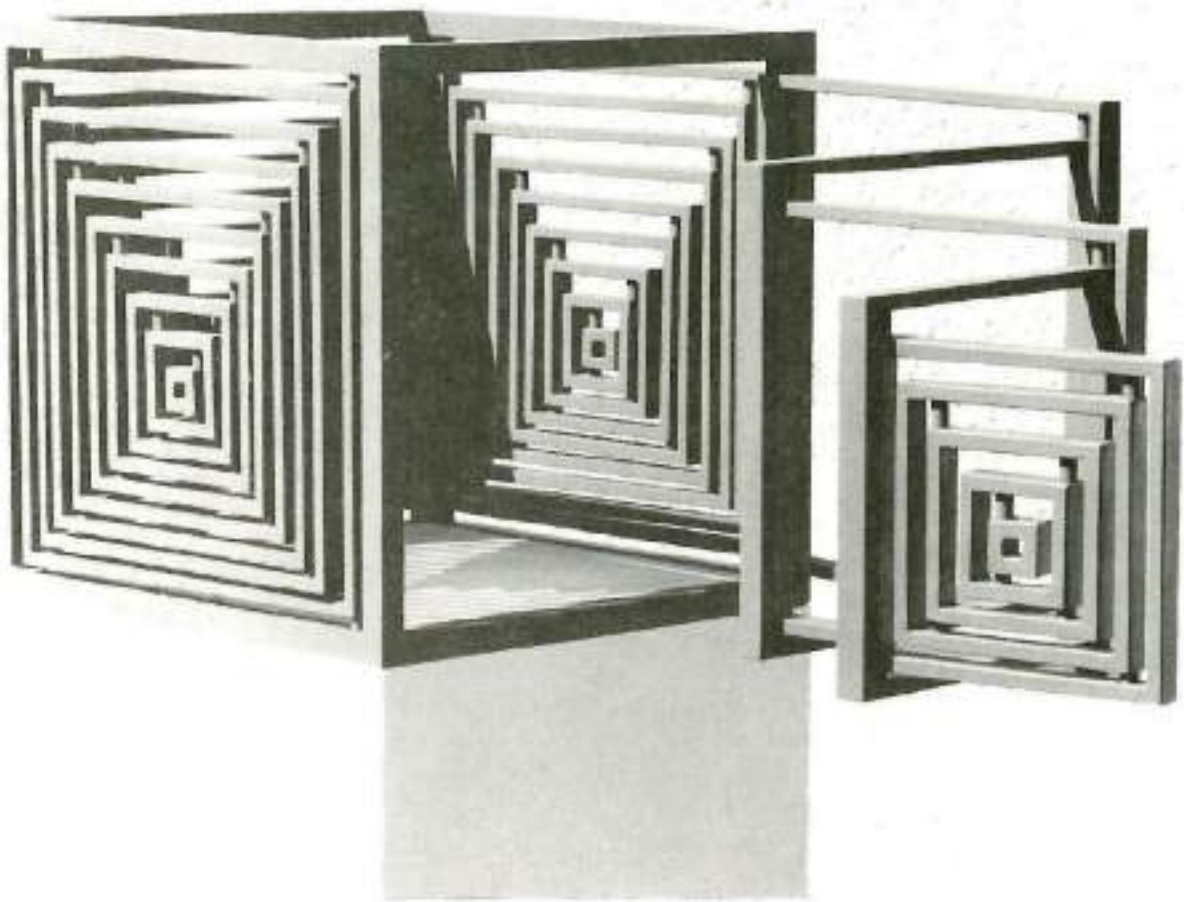
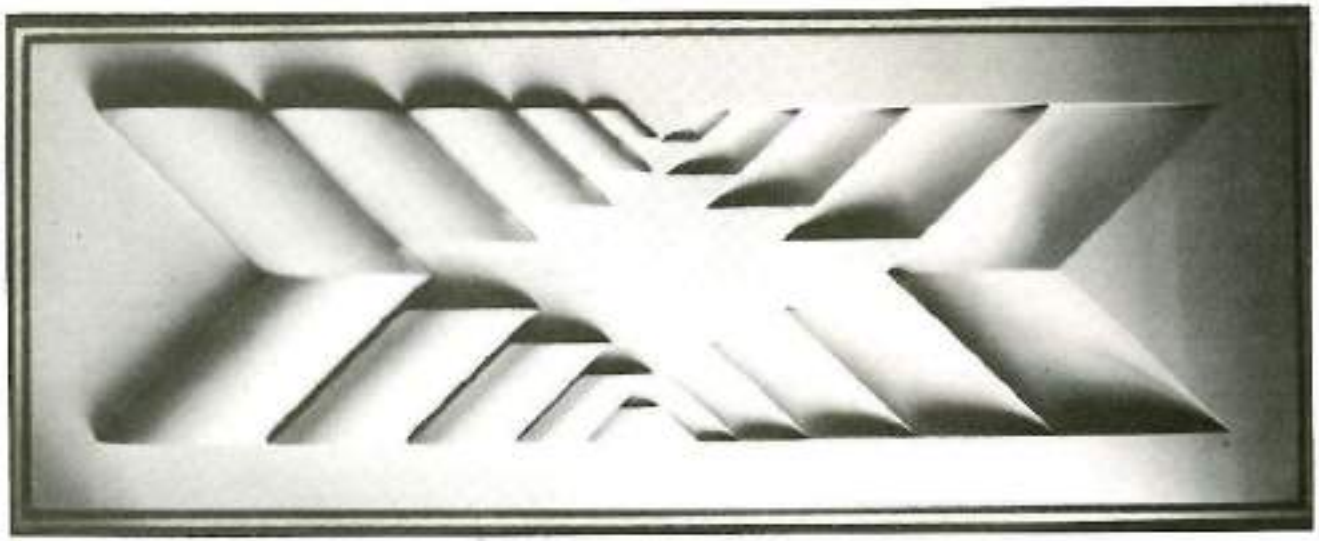
- 1971, 1972, 1973, 1976, 1978, 1984 Κύπρος
- 1973, 1975, 1981, 1983 Αθήνα
- 1976 Θεσσαλονίκη
- 1977 Λονδίνο

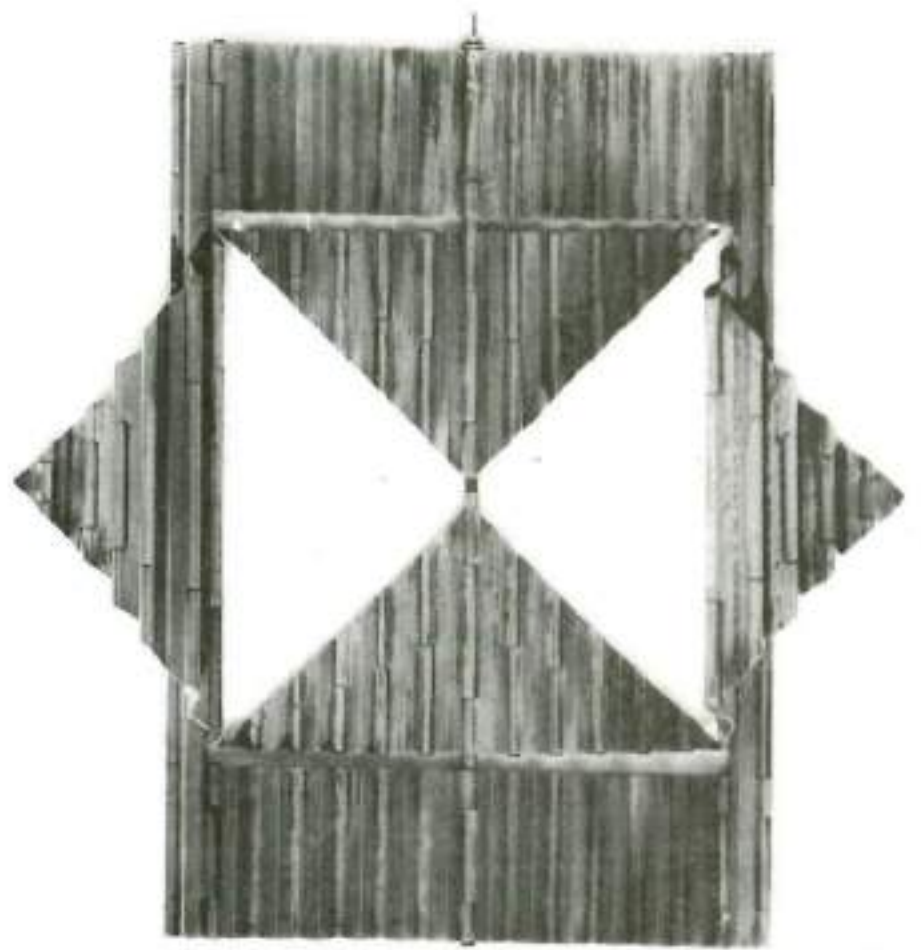
Ομαδικές εκθέσεις

- 1966 Πολιτιστικό Κέντρο «Μπάμπ ελ Λουκ», Κάιρο
- 1970 8η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας
- 1970 Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας, Λονδίνο, Εδιμβούργο – Γκαλερί «Ώρα», Αθήνα
- 1971 Γκαλερί «Ατενέο», Μαδρίτη – Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεση, Αθήνα
- 1972 «Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη» Γκαλερί Πνευματικού Κέντρου Βελιγραδίου
- 1974 Υπαίθρια Διεθνής Έκθεση Γλυπτικής, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μιλάνο
- 1975 Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεση, Αθήνα – Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1976 Διεθνές Συνέδριο για την Κύπρο, Φρανκφούρτη
- 1981 Σύλλογος Γλυπτών, 3η υπαίθρια έκθεση, Ωδείο Αθηνών – Έκθεση Μικρογλυπτικής, Σύλλογος Γλυπτών, Ωδείο Αθηνών – Συμπόσιο Σύγχρονης Τέχνης και Παράδοσης – Σύνδεσμος Σύγχρονης Τέχνης, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Αθήνα – Β' Έκθεση Γλυπτικής, Υπουργείο Πολιτισμού, Δήμος Παλαιού Φαλήρου, Αθήνα.

33. Κόρη, 1966

36. Αρνητικό-Θετικό, 1968

35. Κύβος (κινητικό), 1968

38. Κινητικό (επίτοιχο), 1973

Ανδρέας Λαδόμματος

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1940. Σπούδασε στο Λονδίνο, στη Σχολή Καμπεργουέλ και πήρε το Εθνικό Δίπλωμα Σχεδιασμού. Διετέλεσε Αντιπρόεδρος και Γραμματέας του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Κύπρου. Ασχολήθηκε επίσης με τη σκηνογραφία και την εικονογράφηση βιβλίων.

Ατομικές εκθέσεις

- 1967, 1977, 1979 Λευκωσία
- 1967 Μόρφου

Ομαδικές εκθέσεις

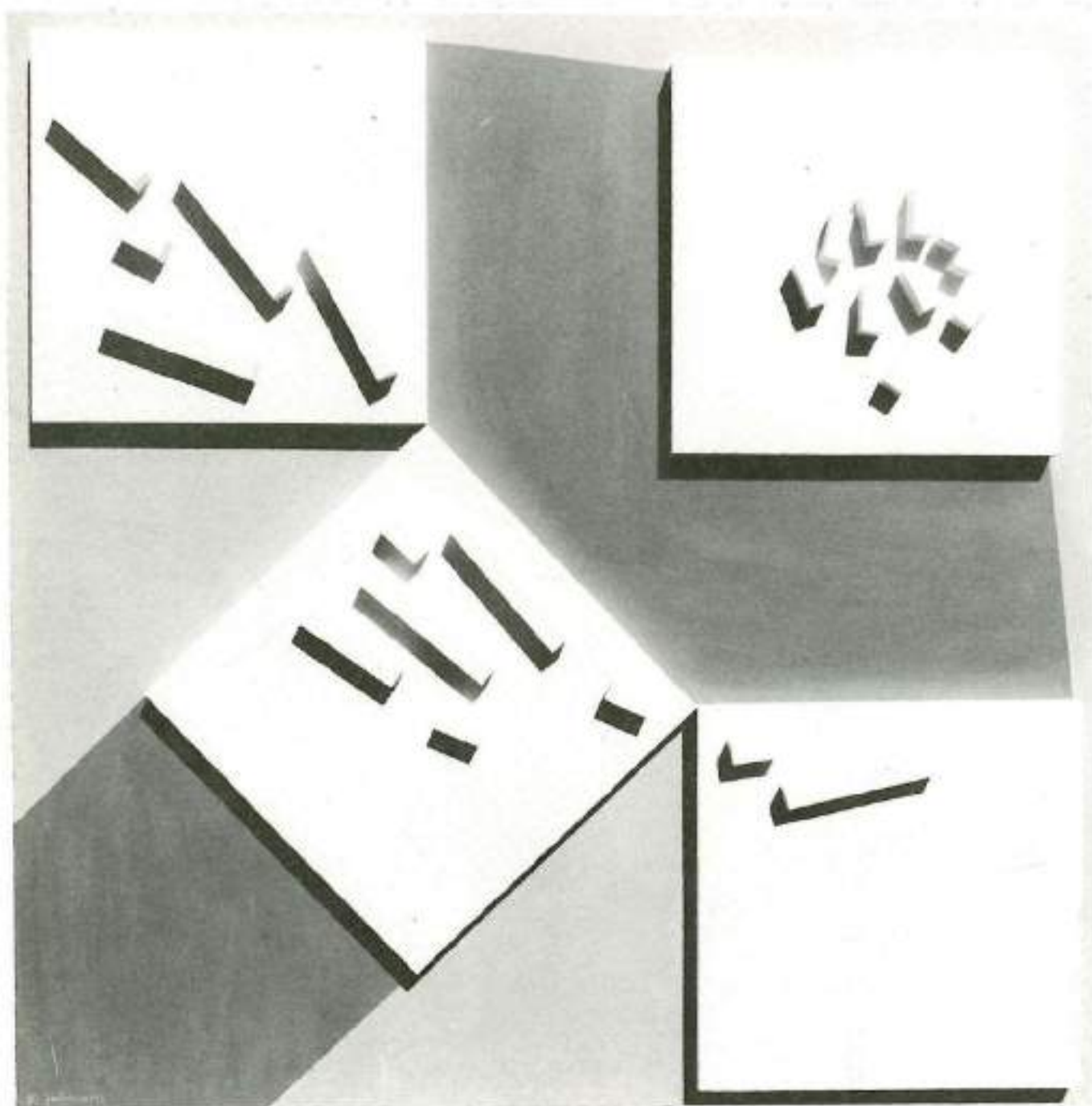
- 1966 Κάιρο
- 1967 Ουίντερφεστ, Βοστώνη
- 1968 1η Τριεννάλε, Νέο Δελχί
- 1968 7η Μπιεννάλε Αλεξανδρείας
- 1970 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Κοινοπολιτειακό Ινστιτούτο, Λονδίνο και Εδιμβούργο
- 1971 11η Μπιεννάλε Σάο Πάολο, Βραζιλία - 11η Πανελλήνιος, Αθήνα
- 1974 1ον Πλεναίρ, Σβερίν, Αν. Γερμανία
- 1975 2α Μπιεννάλε Ουρουγουάης - Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1976 4 Κύπριοι Καλλιτέχνες Γκαλερί «Τέχνη», Θεσσαλονίκη
- 1977 Ομαδική Έκθεση (Ζωγραφική - Γλυπτική - Χαρακτική), «Αργώ», Αθήνα
- 1978 11 Κύπριοι ζωγράφοι - Γιάννενα
- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη
- 1979 Έκθεση Κυπριακής Χαρακτικής-Σχεδίου, Σόφια, Βουλγαρία
- 1981 - 82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Πράγα, Βουδαπέστη, Βουκουρέστι, Αν. Γερμανία, Βελιγράδι, Σόφια
- 1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι

40. Χερσόνησος, 1967

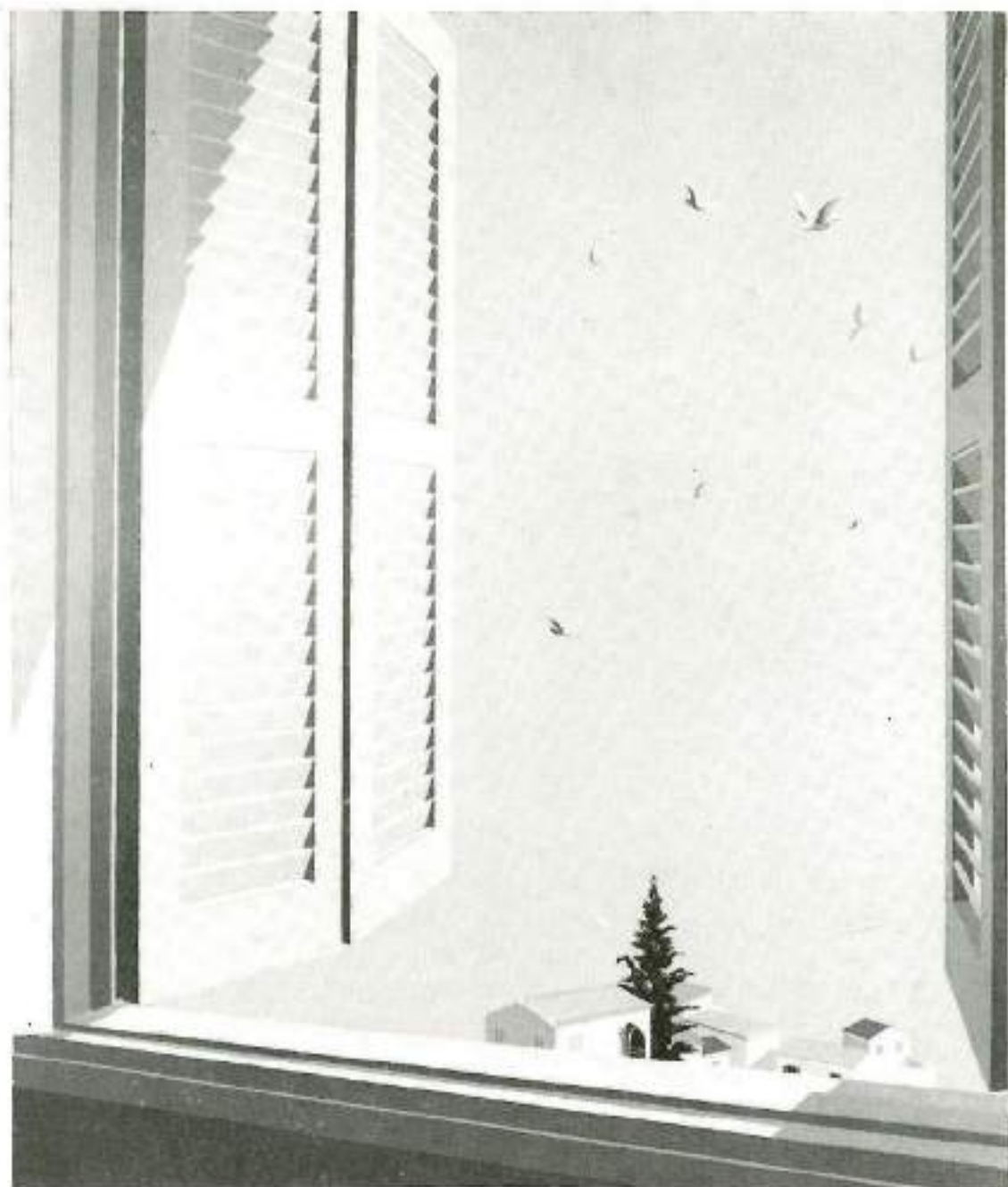

ΕΡΜΗΣ
ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΔΕΛΦΟΤΟΥ
ΙΩΣΤΑΝ

43. Ζωγραφικό ανάγλυφο II, 1971

46. Μεγάλο παράθυρο με σπίτια και περιστέρια, 1973 - 74

51. «Αγαπώ σε» 1971 (λεπτό).

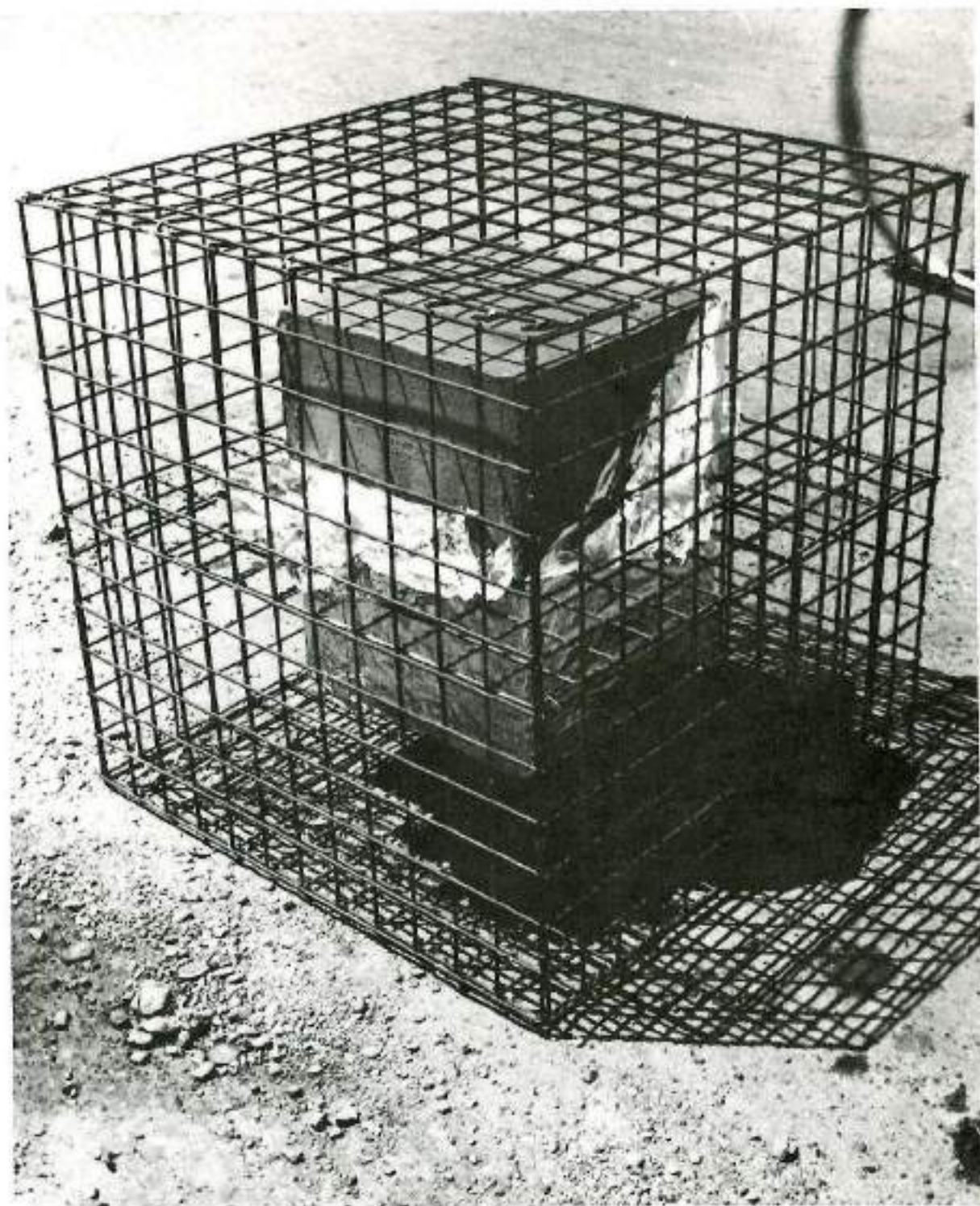
Άγγελος Μακρίδης

Γεννήθηκε στη Γαλιούσα το 1942. Σπούδασε στη Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα. Κατά το διάστημα 1967 - 1969 δούλεψε στο Παρίσι και κατά το 1970 - 1974 στην Κύπρο. Μετά την τούρκικη εισβολή πήγε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα.

Ατομικές εκθέσεις
Δεν έχει κάνει.

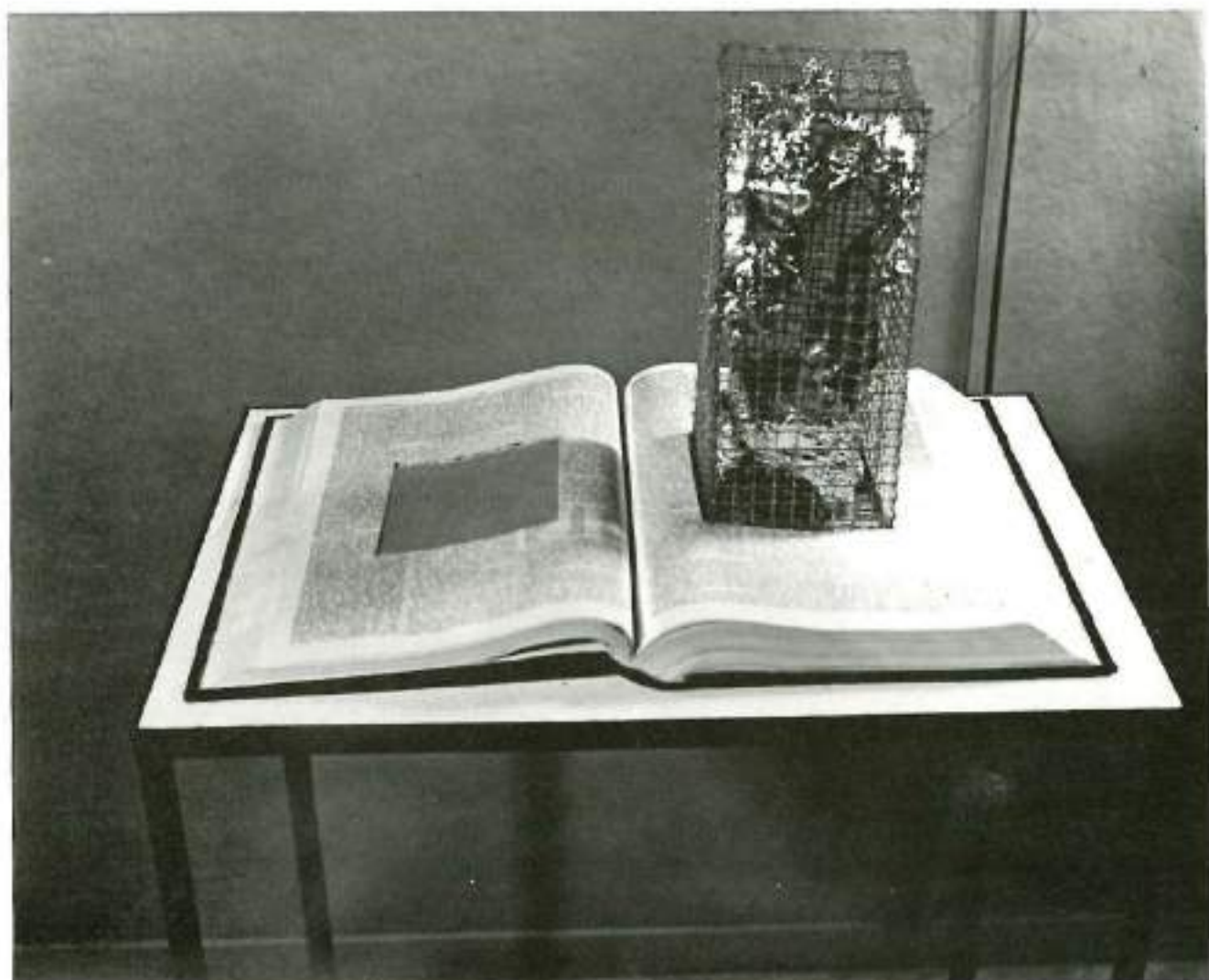
Ομαδικές εκθέσεις

- 1969 Παγκύπρια καλλιτεχνική Έκθεση, Λευκωσία
- 1969 10η Μπιεννάλε, Σάο Πάολο
- 1970 2η Διεθνής Έκθεση Σχεδίου, Ριγιέκα, Γιουγκοσλαβία
- 1970 8η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας
- 1970 14 Κύπριοι Καλλιτέχνες, Γκαλερί «Ωρα», Αθήνα
- 1971 2η Τριεννάλε, Νέο Δελχί - 11η Μπιεννάλε Σάο Πάολο - 7η Μπιεννάλε Νέων, Παρίσι
- 1972 Μπιεννάλε Βενετίας
- 1973 10η Μπιεννάλε Χαρακτικής Λιουμπλιάνας

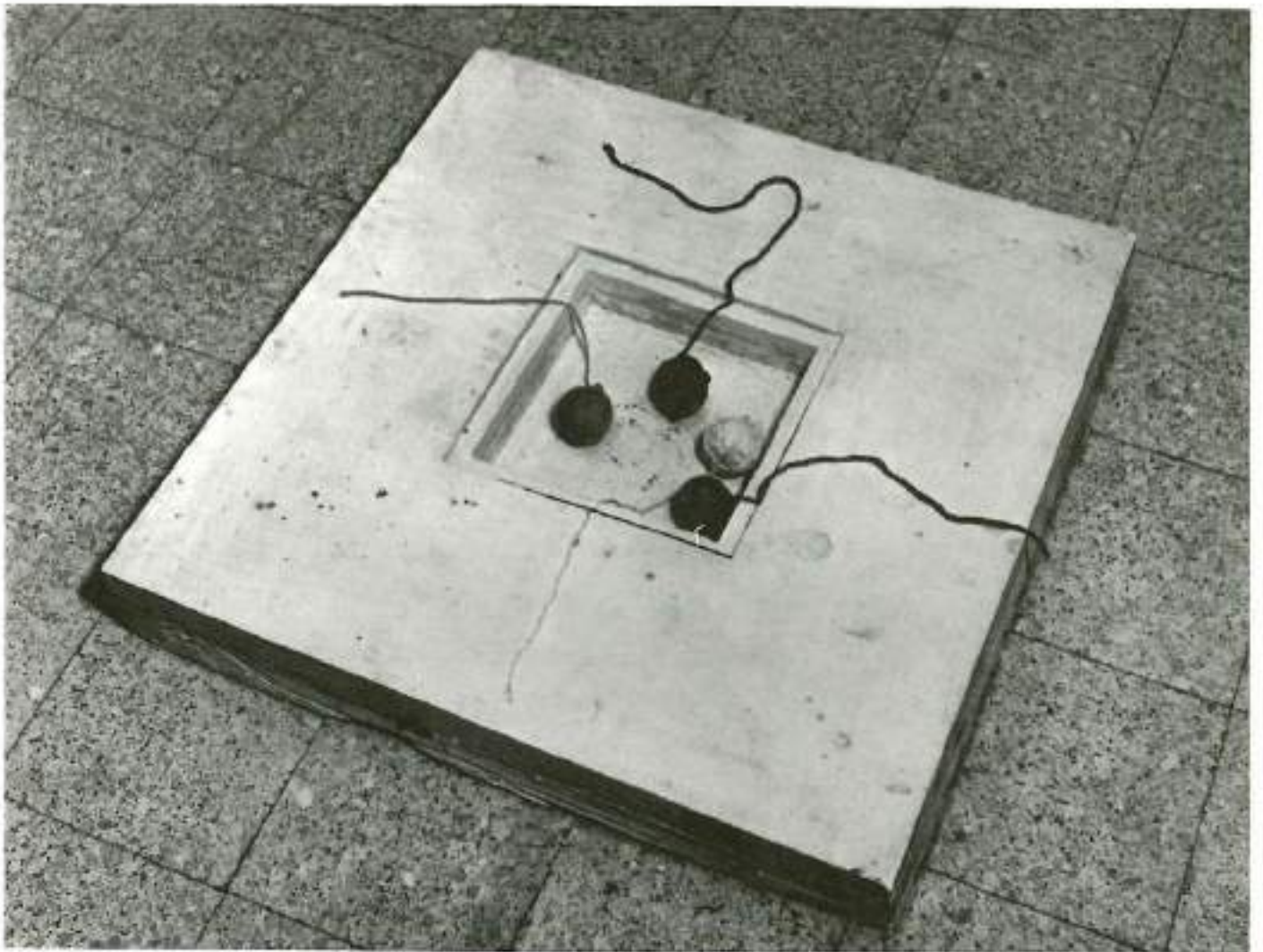

47. Κύβος, 1970

48. Τέσσερις εγκυκλοπαίδειες, 1971 (λεπτ.).

50. Τέσσερα κουβάρια, 1971

Στας Παράσκος

Γεννήθηκε το 1933 στην Αναφωτία Λάρνακας. Σπούδασε στο Κολέγιο Τέχνης του Ληντς. Είναι καθηγητής τέχνης στο Κολέγιο Τέχνης του Καντέρμπουρι. Έχει διδάξει επίσης στο Πολυτεχνείο Ληντς και Λάστερ και είναι ιδρυτής του Καλοκαιρινού Σχολείου Τέχνης της Κύπρου και του Κυπριακού Κολεγίου Τέχνης.

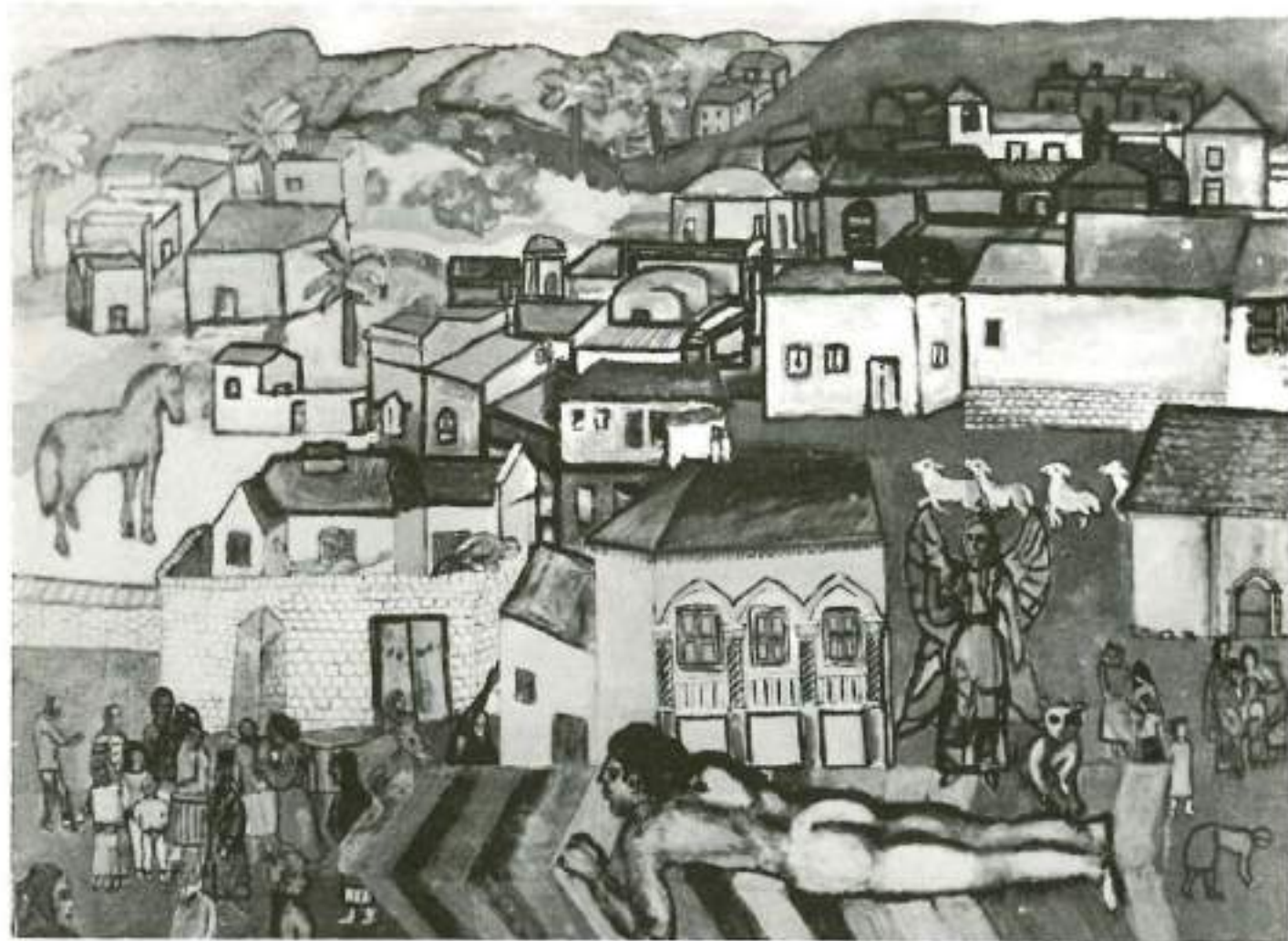
Ατομικές εκθέσεις

- 1959 Όστεν Χέιζ Γκάλερι, Νέα Υόρκη
- 1962 Πόρταλ Γκάλερι, Λονδίνο
- 1963 Λαίην Γκάλερι, Μπράντφορντ
- 1964 Άικον Γκάλερι, Μπίρμινγχαμ
- 1966 Ίνστιτιουτ Γκάλερι, Ληντς – Ρόμπιν Κροφτς Γκάλερι, Καντέρμπουρι
- 1967 Χάουαρντ Ρόμπερτς Γκάλερι, Κάρντιφ – Μπέαρ Λαίην Γκάλερι, Όξφορντ – I.C.A Γκάλερι, Λονδίνο – Δη Μάντσεστερ Γκάλερι, Μάντσεστερ – Πανεπιστήμιο του Στραθκλάιντ, Γλασκώβη – Πανεπιστήμιο του Ληντς
- 1968 Τραβέρς Γκάλερι, Εδιμβούργο – Οστεργκάντε 38, Φααμπόργκ, Δανία
- 1969 Γκαλερί Χίλτον, Λευκωσία – Τράβερς Γκάλερι, Εδιμβούργο – Ουόλτον Γκάλερι, Λονδίνο – Γκάλερι Καμπάλλα, Χαρρογκαίντ
- 1973 Γκαλερί «Αργώ», Λευκωσία
- 1975 Ρόμπιν Κροφτς Γκάλερι, Καντέρμπουρι
- 1978 Γκαλερί «Ζυγός», Λευκωσία
- 1979 Δημοτικό Θέατρο, Λευκωσία
- 1980 Γκαλερί «Ζυγός», Λευκωσία– Πολύτοπο, Λεμεσός
- 1981 Σπίτι της Κύπρου, Νέα Υόρκη
- 1983 Γκαλερί Ρέμπραντ, Λευκωσία

Ομαδικές εκθέσεις

- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη
- 1981 - 82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Βουδαπέστη, Πράγα, Αν. Βερολίνο, Βουκουρέστι, Βελιγράδι, Σόφια
- 1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι

54. Χωρίς τίτλο, περ. 1970 - 71

55. Νεκρή φύση, 1971

57. Στην παραλία, 1973

58. Νεκρός ήρωας, 1974

Ανδρέας Σαββίδης

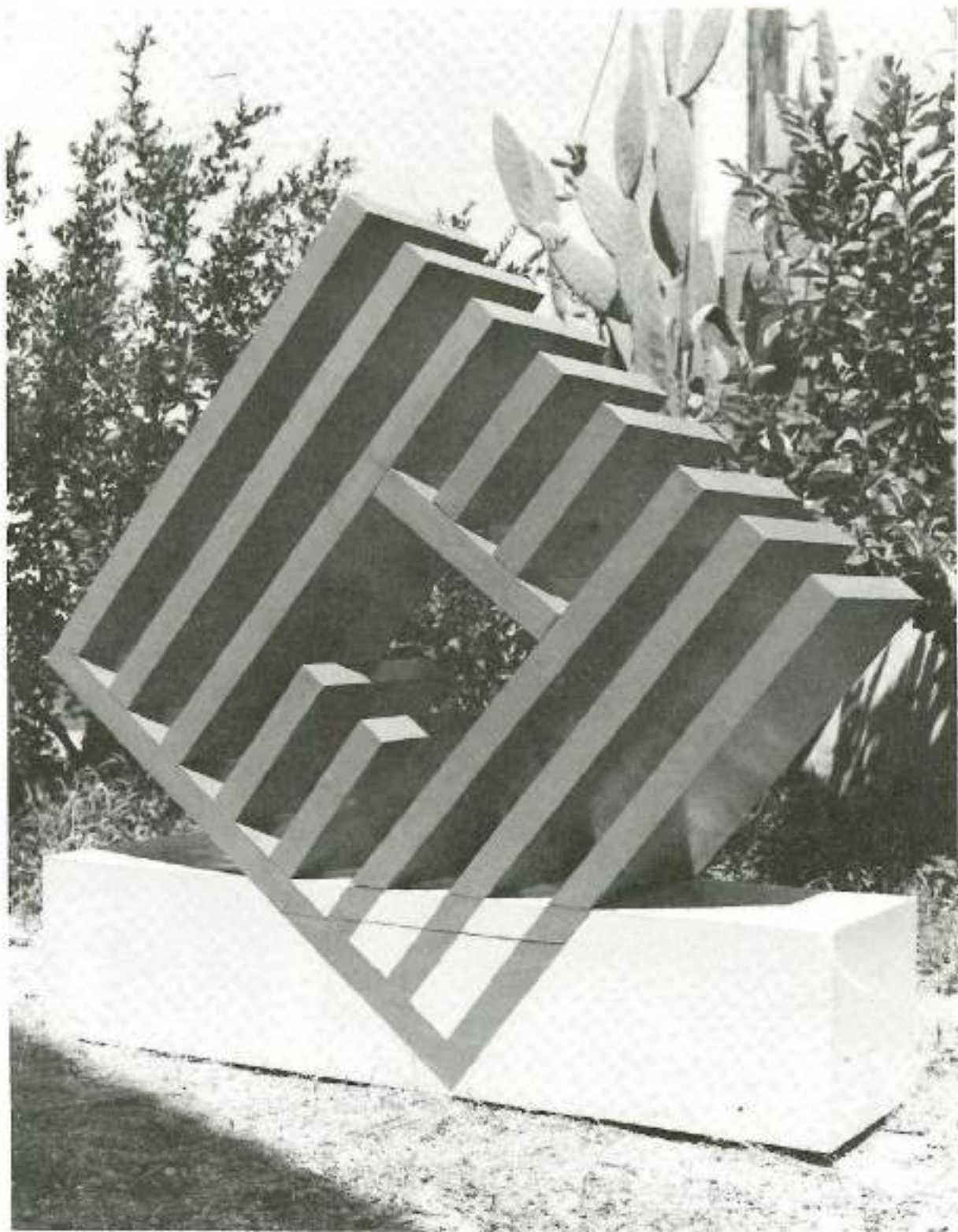
Γεννήθηκε στην Κερύνεια το 1930. Σπούδασε γλυπτική στη Σχολή Τέχνης Τσέλοου του Λονδίνου. Το 1972 τιμήθηκε με το Β΄ βραβείο γλυπτικής στην 9η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας.

Ατομικές εκθέσεις

- 1977 Λευκωσία
- 1977, 1980 Λεμεσός

Ομαδικές εκθέσεις

- 1968 7η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας
- 1970 Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας Λονδίνου και Εδιμβούργο - Γκαλερί «Ώρα», Αθήνα
- 1971 Γκαλερί «Ατενέο», Μαδρίτη - Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Βελιγράδι - Μπιεννάλε Σάο Πάολο
- 1972 9η Μπιεννάλε, Αλεξάνδρεια
- 1973 Μπιεννάλε Μικρής Γλυπτικής, Βουδαπέστη
- 1974 Γκαλερί «Δεσμός», Αθήνα
- 1975 Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1976 4 Κύπριοι Καλλιτέχνες, Γκαλερί Τέχνης, Θεσσαλονίκη
- 1980 Τριεννάλε Μικρής Γλυπτικής, Βουδαπέστη

60. Κεκλιμένη μορφή,
1968

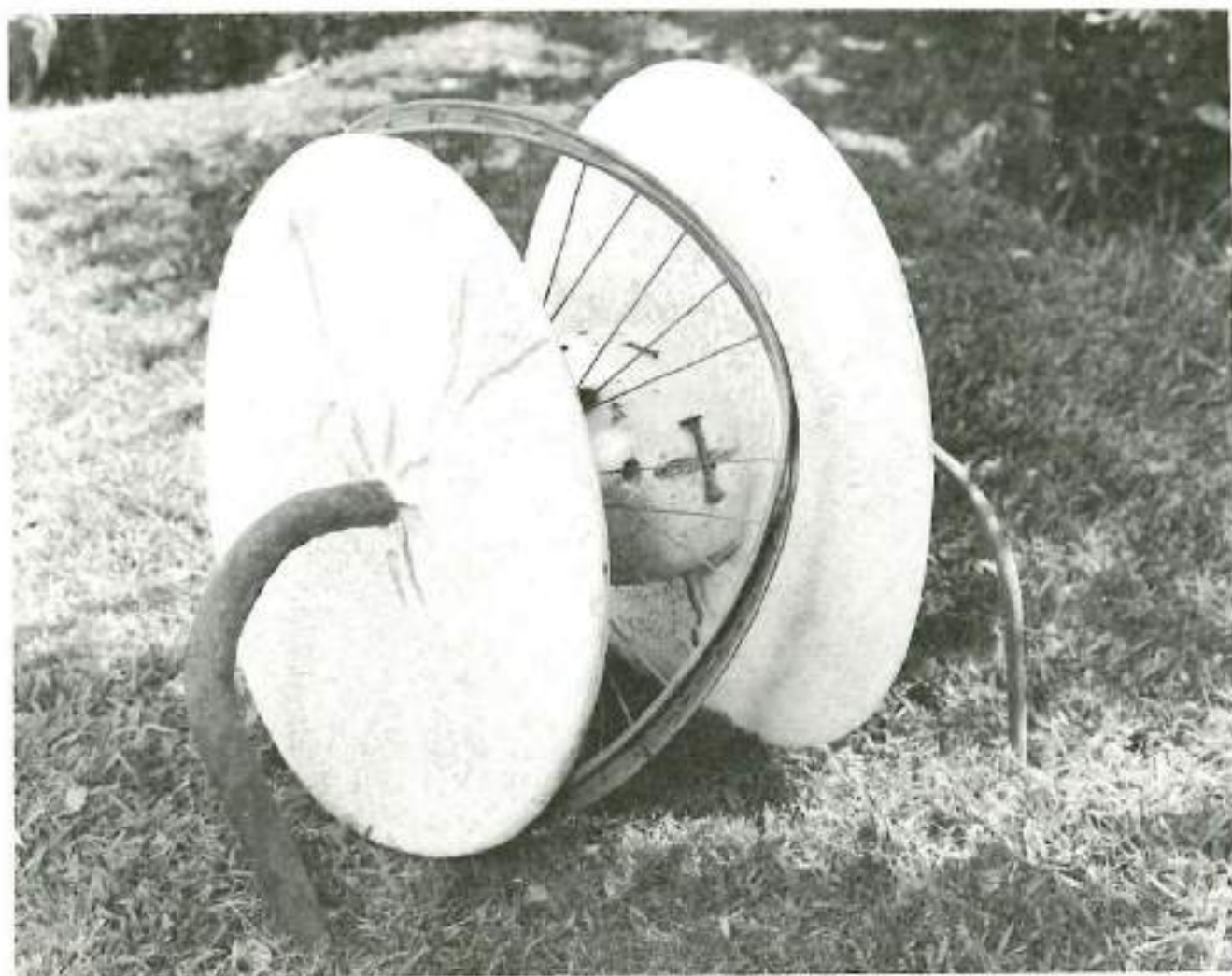

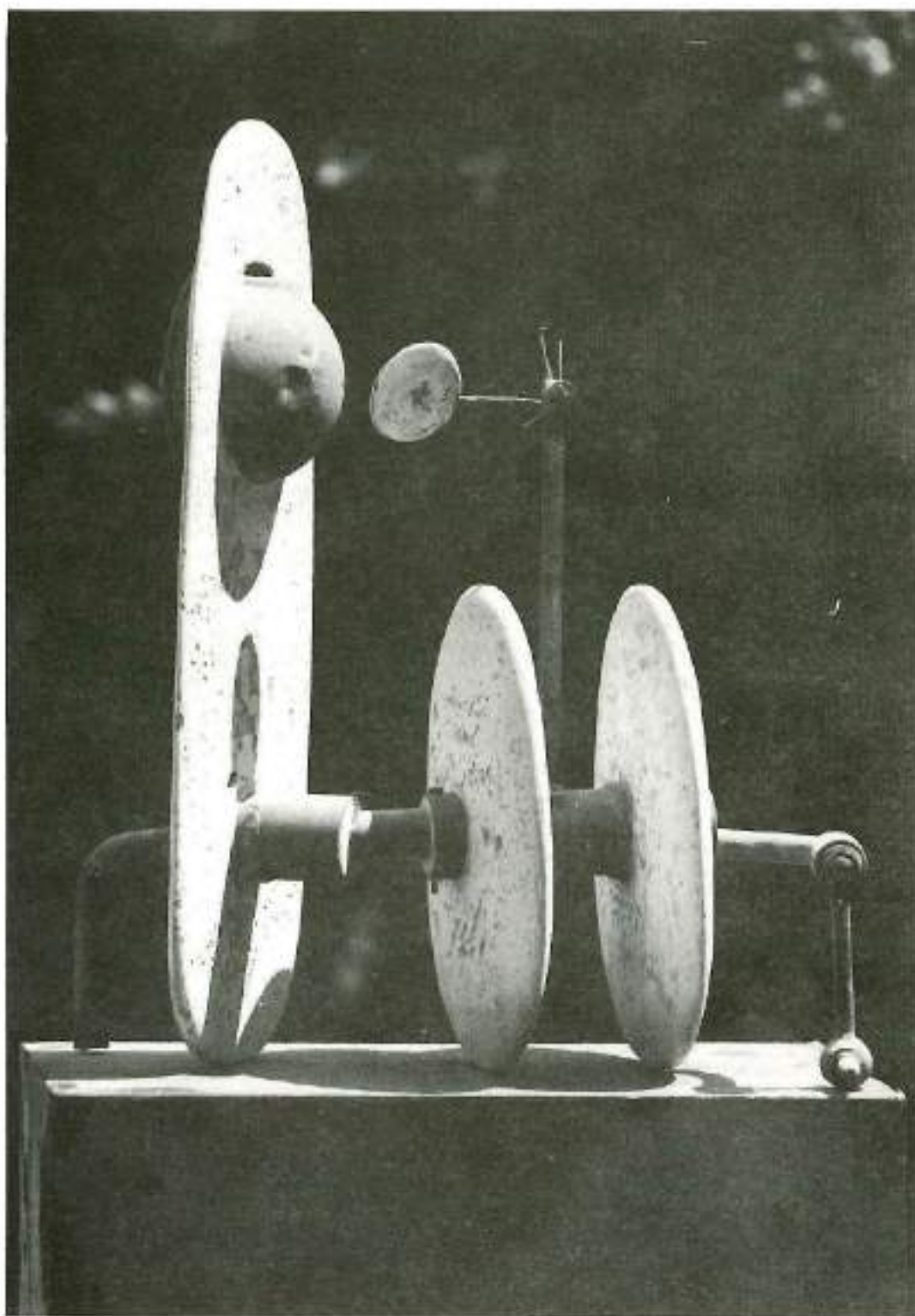
62. Ecce homo, 1970

63. Πήγασος, 1974

64. Επέμβαση, 1974

65. Διάλογος, 1974

Γιώργος Σκοτεινός

Γεννήθηκε στη Λεμεσό το 1937. Σπούδασε Θέατρο στη Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας, μοντάζ ταινιών στη Σχολή Εικαστικών Τεχνών της Νέας Υόρκης και κινηματογράφο στη Κινηματογραφική Σχολή της Νέας Υόρκης.

Έχει πάρει μέρος σε πολλές ατομικές εκθέσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό οι πιο σημαντικές από τις οποίες είναι οι πιο κάτω:

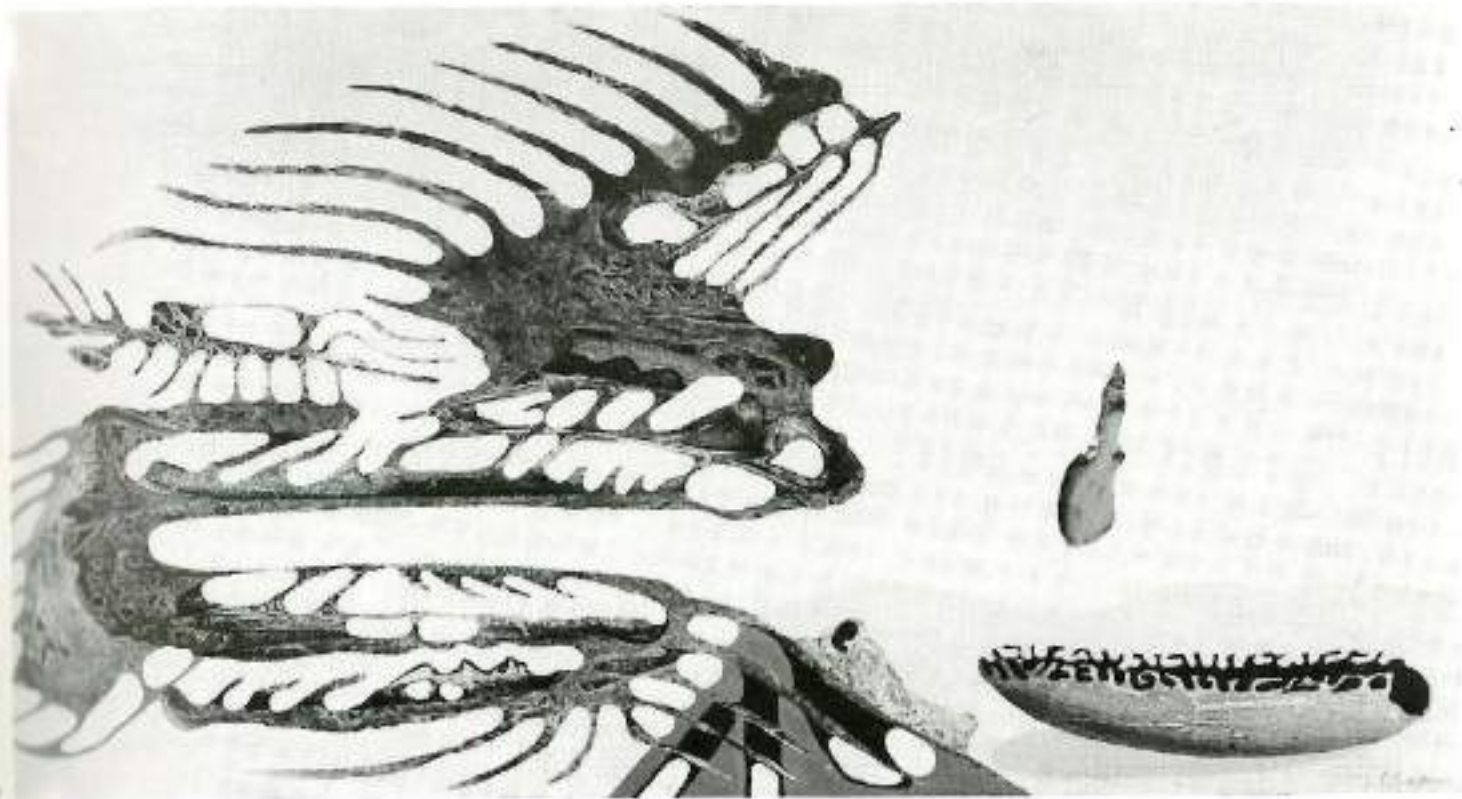
Ατομικές εκθέσεις

- 1963 Αμμόχωστος (μαζί με Γκλυν Χιούζ)
- 1967, 1968, 1973, 1974, 1976, 1977, 1983 Κύπρος
- 1974, 1975, 1976 Αθήνα
- 1966 Στούσονοφ Γκάλερι, Νέα Υόρκη
- 1969 Τράβερς Γκάλερι, Νέα Υόρκη
- 1971 Λιμ Γκάλερι, Τελ Αβίβ
- 1975 ΖΒ Γκάλερι, Βιέννη
- 1975 Γκαλερί Σύγχρονης Τέχνης, Βασιλεία Ελβετία

Ομαδικές εκθέσεις

- 1966 Μπριτζ Γκάλερι, Νέα Υόρκη – Μιλς Κόλετζ, Νέα Υόρκη
- 1967 Μπιεννάλε Νέων, Παρίσι
- 1968 Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας – Μπιεννάλε Βενετίας
- 1969 Μπιεννάλε Σάο Πάολο
- 1969 Τριεννάλε Ινδιών
- 1970 Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας, Λονδίνο και Εδιμβούργο
- 1971 Γκαλερί «Ατενέο», Μαδρίτη, Ομπέλισκ Γκάλερι
- 1975 Πανελλήνια Έκθεση, Αθήνα – Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα – Έκθεση «Δεν ξεχνώ την Κύπρο» Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας, Λονδίνο
- 1977 Διεθνής Έκθεση Τέχνης, Βελιγράδι
- 1979 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Θεσσαλονίκη
- 1981 - 82 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Βουδαπέστη, Πράγα, Βουκουρέστι, Βελιγράδι, Σόφια, Αν. Γερμανία
- 1982 Τριεννάλε Ινδιών

Το 1968 τιμήθηκε με έπαινο στην Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας και το 1982 πήρε ένα από τα οκτώ βραβεία στην Τριεννάλε Ινδιών.

69. Ηλιακό, 1970

67. Βυθός, 1967

71. Τοπίο, 1974

68. Μεταβολισμός, 1969

Μίκης Φοινικαρίδης

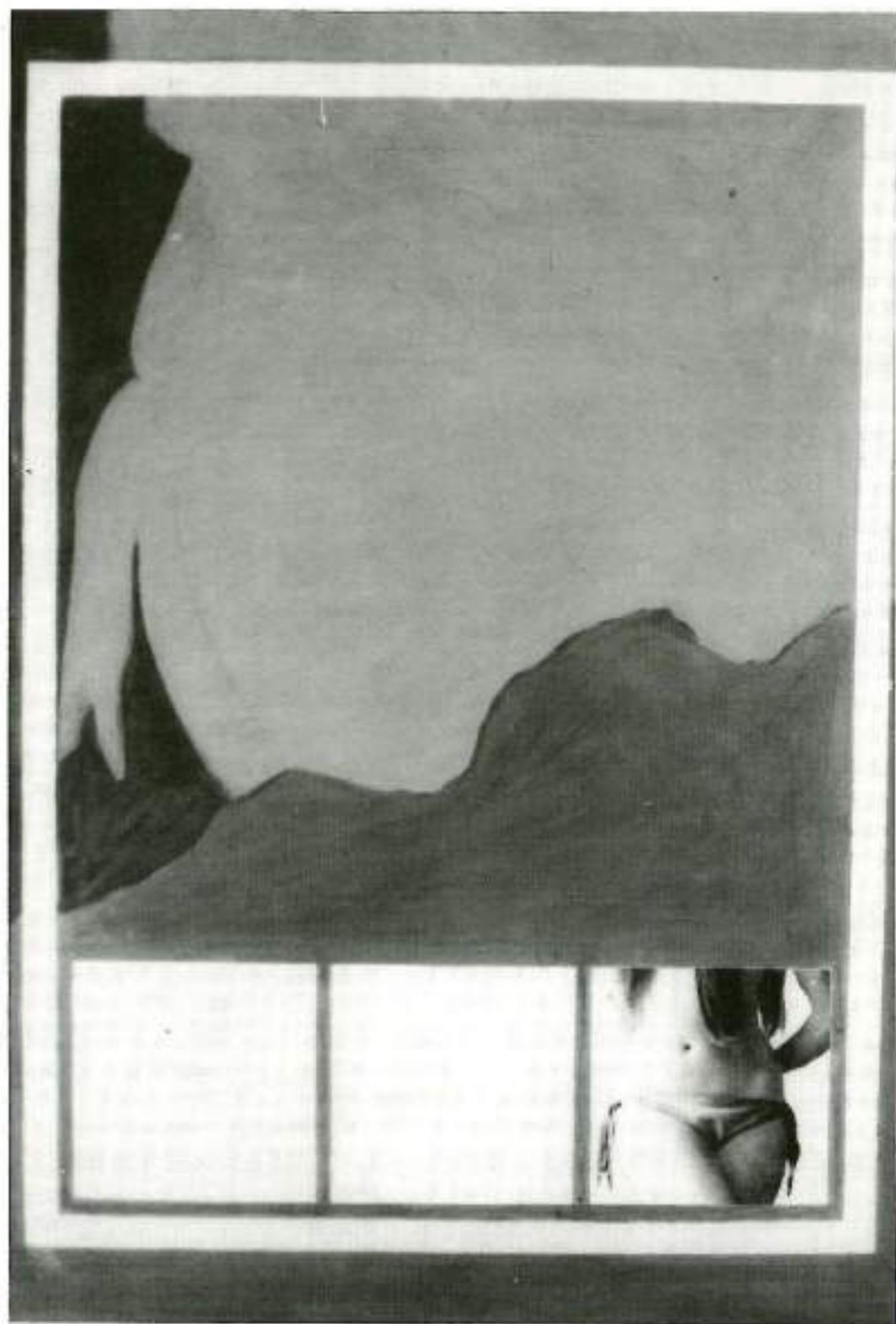
Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1940. Σπούδασε ζωγραφική στην Αθήνα στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στο Ελεύθερο Σπουδαστήριο Καλών Τεχνών από το 1960 ως το 1965. Το 1973 ύστερα από ειδικές σπουδές στο Κολλέγιο για την Τηλεόραση του Ιδρύματος Τόμσον στην Γλασκώβη εργάστηκε στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και ασχολήθηκε με τη σκηνογραφία και τις γραφικές τέχνες στην Τηλεόραση ως το 1975. Από το τέλος του 1975 ζει στην Αθήνα.

Ατομικές εκθέσεις

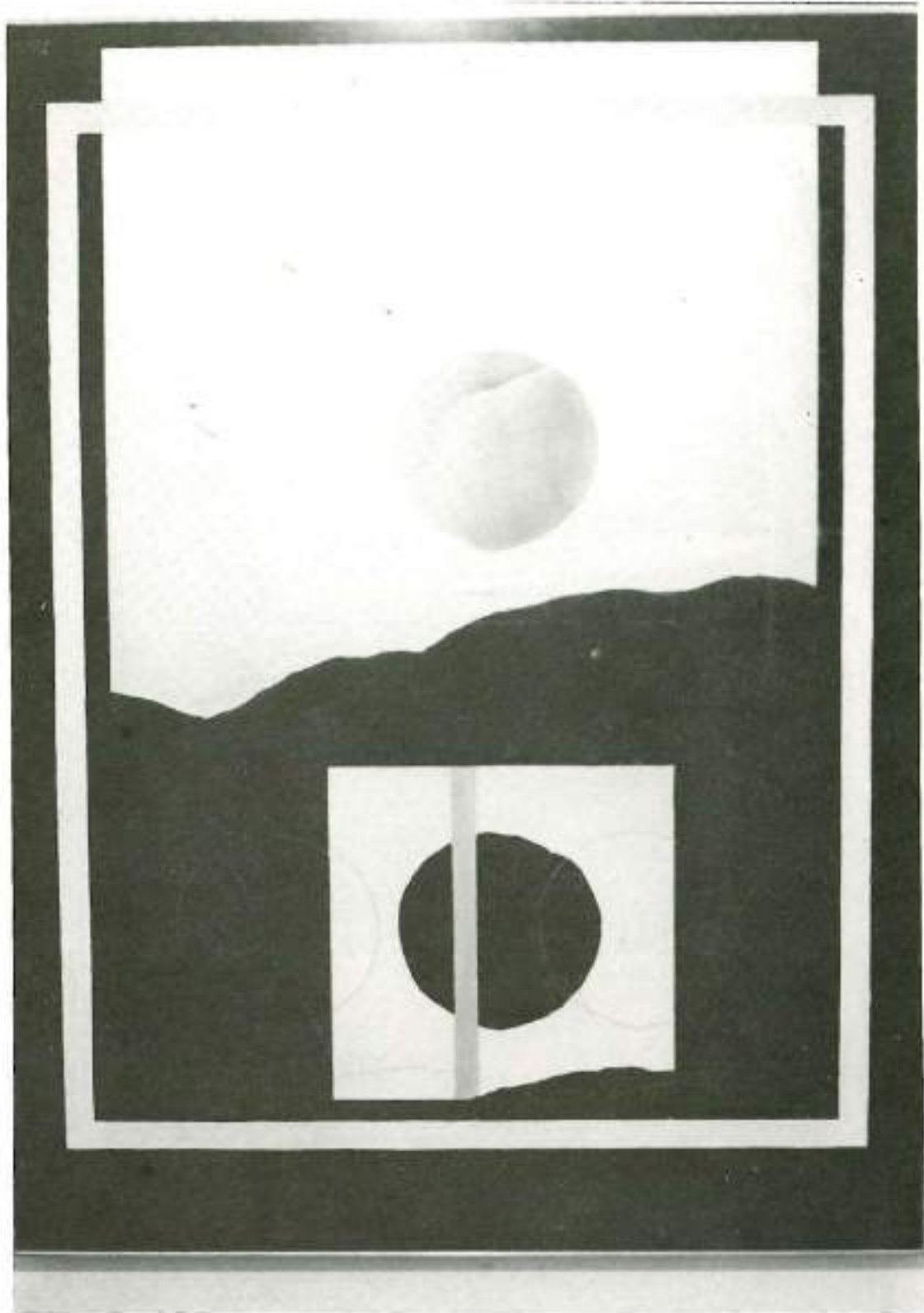
- 1973, 1978, 1979, 1982 Λευκωσία
- 1974 Κερύνεια
- 1978 Λάρνακα
- 1976, 1978, 1980 Αθήνα

Ομαδικές εκθέσεις

- 1968 1η Τριεννάλε Ινδών – Νέο Δελχί
- 1969 10η Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεση, Αθήνα 1969, Ζάππειο Μέγαρο – 6η Μπιεννάλε Νέων, Παρίσι
- 1970 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας, Λονδίνο Εδιμβούργο – 14 Κύπριοι Καλλιτέχνες Αθήνα, Γκαλερί «Όρα» – 8η Μπιεννάλε Αλεξανδρείας
- 1971 Κύπριοι Καλλιτέχνες, Γκαλερί «Ατενέο» Μαδρίτη – Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη Γιουγκοσλαβία, Γκαλερί Πνευματικού Κέντρου, Βελιγράδι
- 1972 36η Μπιεννάλε, Βενετία
- 1973 12η Μπιεννάλε, Σάο Πάολο
- 1974 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Αμβούργο, Δ. Γερμανία
- 1975 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1976 Κύπριοι Καλλιτέχνες – Αθήνα, Γκαλερί Κ.Ε.Τ.
- 1977 Ομαδική Έκθεση (Ζωγραφική - Γλυπτική - Χαρακτική), Γκαλερί «Αργώ», Αθήνα
- 1981 - 1982 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Βουκουρέστι, Βουδαπέστη, Πράγα, Αν. Γερμανία, Βελιγράδι, Σόφια
- 1983 Έκθεση Σύγχρονης Κυπριακής Τέχνης, Παρίσι

72. Επανάληψη, 1971

73. Σύνθεση, 1972

75. Χωρίς τίτλο, 1973 - 74

Άντης Χατζηαδάμος

Γεννήθηκε στο Κτήμα Πάφου το 1936. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες στο Κολλέγιο Τέχνης του Ντάρμπαν, (1955 - 57) και γλυπτική στο Πανεπιστήμιο της Νάταλ στο Πίτερ-Μάριτζμπουργκ, στη Ν. Αφρική, 1959 - 63.

Το 1963 εργάστηκε σαν καθηγητής της Τέχνης στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Το 1964 εργάστηκε στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Ολυμπίας, στην Ελλάδα.

Το 1970 - 72 έγινε υπεύθυνος του Τμήματος Γλυπτικής στην Τεχνική Σχολή του Ντάρμπαν. Από το 1980 ζει και εργάζεται στην Κύπρο.

Ατομικές εκθέσεις

- 1970 Γκαλερί Τζακ Χηθ, Πανεπιστήμιο της Νάταλ, Πίτερ-Μάριτζμπουργκ, Ν. Αφρική
- 1972 Γλυπτά-Γραφικά, Γκαλερί Νέλ Σαϊκ, Ντάρμπαν, Ν. Αφρική.
- 1979 Γκαλερί Ντάρμπαν, Ν. Αφρική
- 1980 Λευκωσία, Λεμεσός

Ομαδικές εκθέσεις

- 1963 Η Τέχνη στη Ν. Αφρική σήμερα, Ντάρμπαν
- 1973 Μπιεννάλε Σάο Πάολο, Βραζιλία
- 1973 «Κύπρος» το ηλιόλουστο νησί της Αφροδίτης, Αμβούργο Γερμανία
- 1975 Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
- 1974 Μπιεννάλε Μικρών Γλυπτών, Βουδαπέστη, Ουγγαρία
- 1974 10η Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας
- 1978 Γλυπτική Άκις Γκάλερι, Γιοχάνεσμπουργκ
- 1984 και 1985 Σύγχρονη Κυπριακή Γλυπτική, Λευκωσία

79. Γυναίκα, 1971

78. Αφρική, 1971

Γκλυν Χιουζ

Γεννήθηκε στην Ουαλλία το 1931. Σπούδασε στο Μπρέττον Γουντ και μετά εργάστηκε στο Λονδίνο τρία χρόνια. Από το 1956 ζει και εργάζεται στην Κύπρο. Ασχολείται συστηματικά με το θέατρο και τη σκηνογραφία. Το 1960, μαζί με τον Χριστόφορο Σάββα, ίδρυσε την Γκαλερί «Απόφαση» στη Λευκωσία, το πρώτο καλλιτεχνικό και πνευματικό κέντρο της Κύπρου.

Ατομικές εκθέσεις

- 1959 Βηρυτός, Μέγαρο Ουνέσκο (μαζί με Χρ. Σάββα)
- 1960, 1961, 1962, 1963, 1969, 1974, 1979, 1980, 1981, 1982, Λευκωσία
- 1963 Αμμόχωστος (μαζί με Γ. Σκοτεινό)
- 1965 Λονδίνο
- 1971 - 73 Synergy (conceptual installation event), Λευκωσία
- 1977 Αθήνα
- 1978 Βαϊμάρη, Φεστιβάλ Σαίξπηρ
- 1979 Τσουγκ, Ελβετία

Ομαδικές εκθέσεις

- 1970 Σύγχρονη Κυπριακή Τέχνη, Κοινοπολιτειακό Ινστιτούτο, Λονδίνο, Εδιμβούργο
- 1971 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Βελιγράδι
- 1984 Μπιεννάλε Σκηνογραφίας, Γιουγκοσλαβία
- 1984 Σύγχρονη Κυπριακή Γραφική Τέχνη, Πεκίνο, Αβάνα

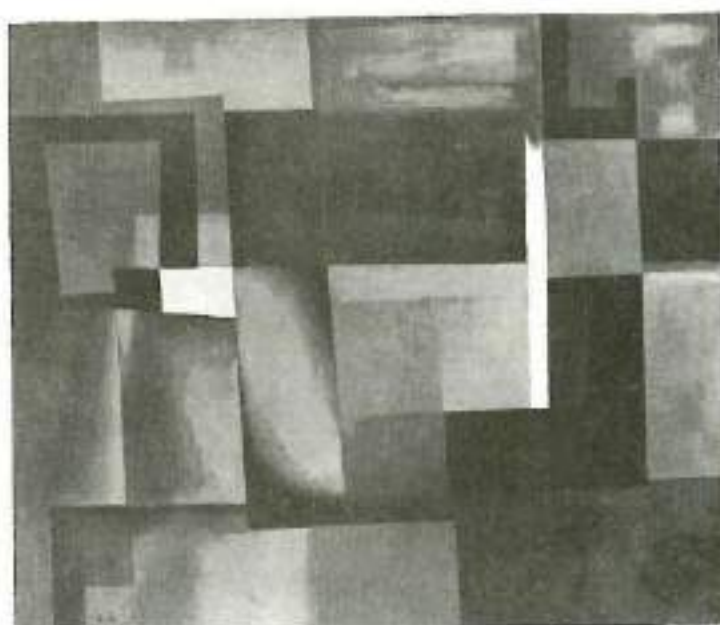
81. Τοίχος από πλιθάρι, 1961

82. Ξηρό τονίο, 1963 - 64

83. IN (1), 1963 - 64

88. Νυχτερινό τοπίο,
1961 - 62

Ανδρέας Χρυσόχας

Γεννήθηκε στη Μηλιά Αμμοχώστου το 1929. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Τέχνης Γκόλντσμιθ του Λονδίνου και ψυχολογία της παιδικής τέχνης στο Πολυτεχνείο Νορθήιτ.

Ατομικές εκθέσεις

1961, 1962 Λευκωσία

Ομαδικές εκθέσεις

1961 Γκαλερί Βαγιάνος, Αθήνα

1965 Κάιρο

1967 Βοστώνη, Η.Π.Α. - 7η Πανελλήνιος, Αθήνα

1968 7η Μπιεννάλε, Αλεξάνδρεια - 1η Μπιεννάλε Ινδιών - 34η Μπιεννάλε Βενετίας

1969 Γκαλερί Χίλτον, Αθήνα

1970 Ινστιτούτο Κοινοπολιτείας, Λονδίνο και Εδιμβούργο - Γκαλερί «Ώρα», Αθήνα

1971 Γκαλερί «Ατενέο», Μαδρίτη

1975 Σύγχρονοι Κύπριοι Καλλιτέχνες, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα

1979 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Θεσσαλονίκη

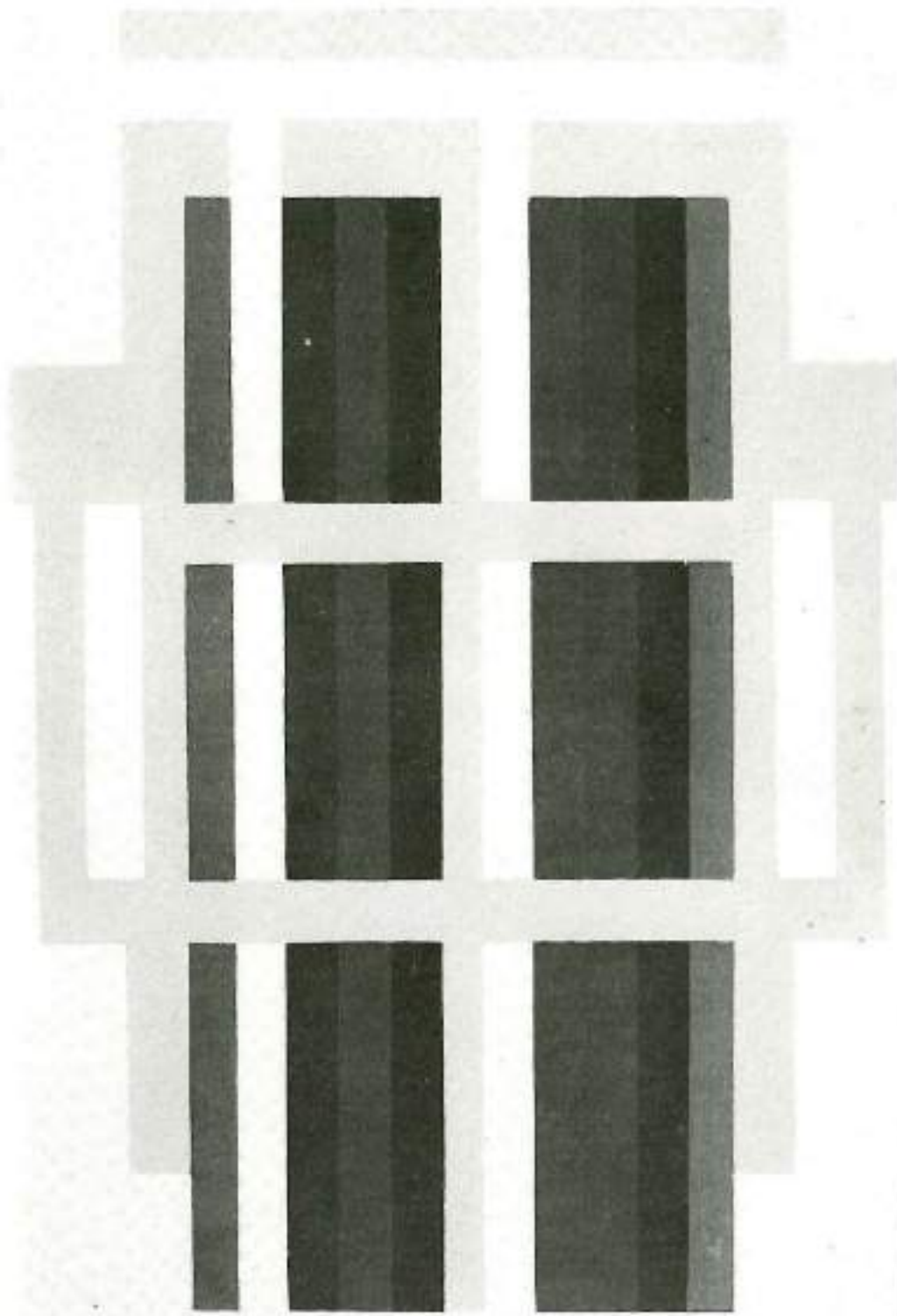
1981 - 82 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική στη Βουδαπέστη, Πράγα, Αν. Γερμανία, Βουκουρέστι, Βελιγράδι, Σόφια

1983 Σύγχρονη Κυπριακή Ζωγραφική, Παρίσι

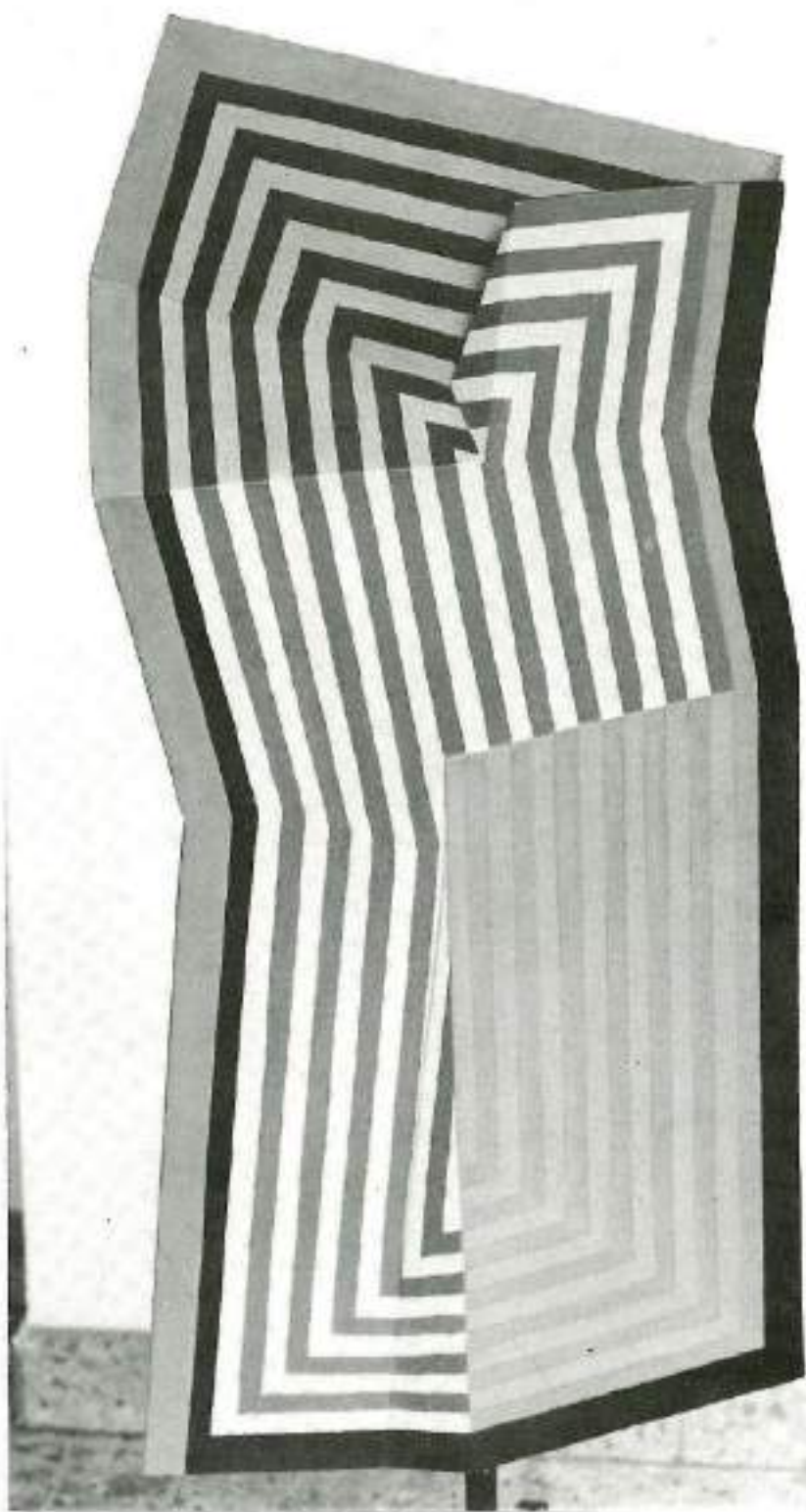
Το 1950 πήρε το Α΄ Παγκόσμιο βραβείο Ακουαρέλας στο Λονδίνο.

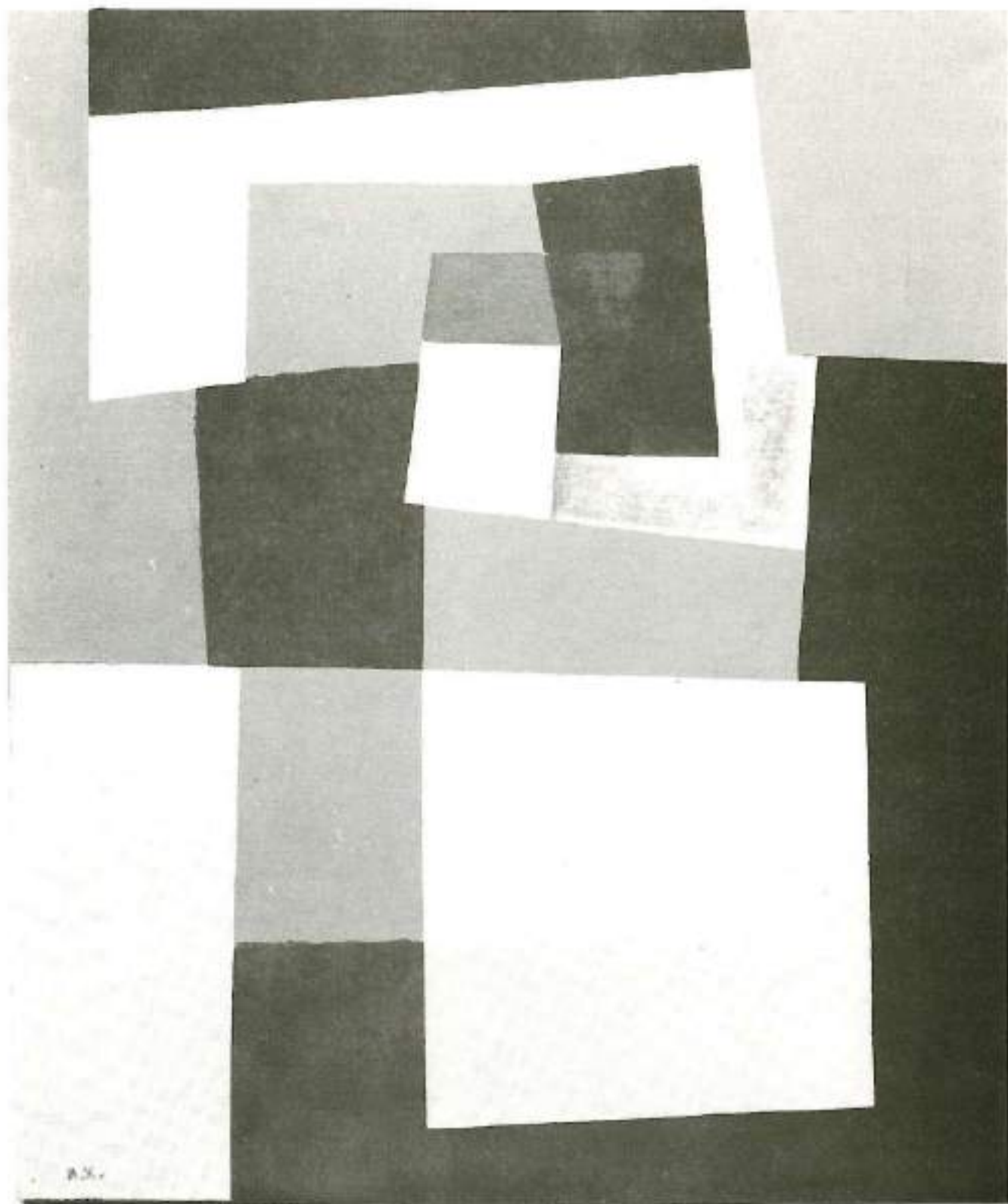
87. Κιθαριστής, 1961

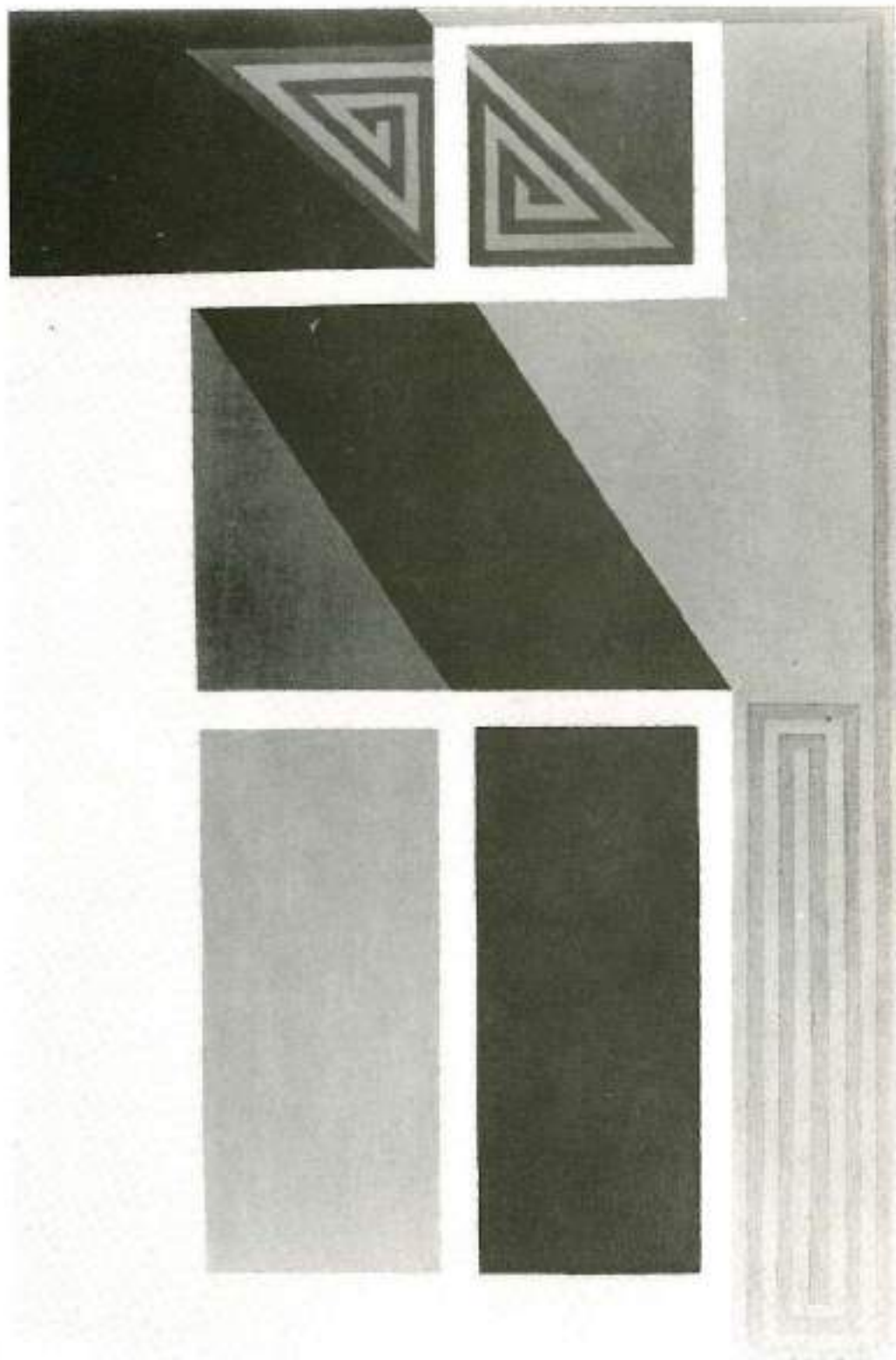
89. Παράθυρο, 1966

91. Χορεύτρια, 1967

9.5.

92. Άσκηση, 1968

93. Μπλε σύνθεση, 1972

Σάββα Χριστόφορος

1. Νεκρή φύση, 1959
Λάδι σε μουσαμά, 58 × 72 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
2. Στυμοαλίδες όρνιθες, 1960
Υφασμα, 99 × 142 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
3. Σύνθεση, 1962;
Μικτή ύλη, 46 × 60 εκ.
Συλλογή Ανδρέα Φιλίππου
4. Σύνθεση, 1962;
Μικτή ύλη, 74 × 84 εκ.
Συλλογή Ιάκωβου Φιλίππου
5. Σύνθεση με μαύρη γραμμή
σε μπλε φόντο, 1965;
Λάδι σε μουσαμά, 106 × 127 εκ.
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας
6. Σύνθεση σε μπλε και πράσινο
φόντο, 1965
Λάδι σε μουσαμά, 181 × 102 εκ.
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας
7. Μητρότητα, 1965;
Υφασμα, 106 × 127 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
8. Σύνθεση, 1966;
Λάδι σε ύφασμα, 99,2 × 100,5 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
9. Κύκλοι και τετράγωνα, 1966;
Λάδι σε μουσαμά, 92 × 133 εκ.
Συλλογή Αρχής Λιμένων Κύπρου
10. Σύνθεση με κίτρινο ορθογώνιο,
Υφασμα, 129 × 95 εκ.
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας
11. Κυκλική σύνθεση, 1967;
Καρφίτσες, 81 × 81 εκ.
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας
12. Ροζ σύνθεση σε μπλε φόντο, 1967;
Καρφίτσες, 61 × 55 εκ.
Πινακοθήκη Δήμου Λευκωσίας

Βότσης Στέλιος

13. Τοπίο, 1964
Λάδι σε ξύλο, 67 × 67 εκ.
Συλλογή Αλέκου Καμμίση
14. Μορφές, 1968
Ακρυλικό σε ξύλο, 129 × 68 εκ.
Συλλογή Χρίστου Αρτεμίδη
15. Σύνθεση, 1969
Ακρυλικό σε ξύλο, 130 × 168,5 εκ.
Συλλογή Λουκή Παπαφιλίππου
16. Αρχαϊκό, 1970
Ακρυλικό σε μουσαμά, 120 × 120 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
17. Διάλογος, 1971;
Ακρυλικό σε μουσαμά, 120 × 120 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
18. Δάσκαλος, 1972;
Ακρυλικό σε μουσαμά, 120 × 90 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

19. Παρουσία, 1973:
Ακρυλικό σε μουσαμά, 113 × 83 εκ.
Συλλογή Χριστόφορου Κασσιανίδη

Γιαννικούρης Κωνσταντίνος

20. Το δέντρο κοιτάει από το παράθυρο του ουρανού, 1967
Λάδι σε μουσαμά, 151 × 130 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
21. Σύνθεση, 1970
Λάδι σε μουσαμά, 152 × 132 εκ.
Συλλογή Πεύκιου Γεωργιάδη
22. Κι όμως εσύ κρατάς ακόμα στις παλάμες σου την πίκρα με την ανάσα της λυγαριάς το στυφό αγέρα του αμπελιού και ένα κομμάτι θάλασσα ιδωμένο πίσω απ' το δίκτυ ενός πευκόκλωνου, 1970
Λάδι σε μουσαμά, 134 × 155 εκ.
Συλλογή Χριστάκη Γιαννικούρη
23. Σύνθεση, 1971
Λάδι σε μουσαμά, 196 × 138 εκ.
Συλλογή Νίκου Ασπρίδη
24. Το ωραίο θέαμα της ηχούς των βουνών, 1971
Λάδι σε μουσαμά, 198 × 133 εκ.
Συλλογή Γιώργου Τορναρίτη
25. Στο θαλασσί μαντήλι της κοίτα κοράλια, 1968
Λάδι σε μουσαμά, 150 × 130 εκ.
Συλλογή Δημήτρη Πιερίδη

Κοτσώνης Γιώργος

26. Τοπίο Κάτω Πάφος, 1973
Λάδι σε μουσαμά, 65 × 80 εκ.
Συλλογή Πίτσας Γαλάζη

27. Γυμνό, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 90 × 72 εκ.
Συλλογή Πάμπου Ζένιου
28. Χορός, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 124 × 66 εκ.
Συλλογή Κώστα Ιεροκηπιώτη
29. Ρυθμός, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 124 × 66 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
30. Πτώση, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 139 × 105 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
31. Γυμνό, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 50 × 70 εκ.
Συλλογή Δημητρίου Σμυρλή
32. Πρωτομαγιά, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 80 × 50 εκ.
Συλλογή Άννας Συνοδινού

Κωνσταντίνου Δημήτρης

33. Κόρη, 1966
Σίδηρο, ύψος 145 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
34. Πορεία, 1967
Χαλκός πάνω σε ορείχαλκο,
63 × 63 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
35. Κύβος (κινητικό), 1968
Σίδηρο βαμμένο, 41 × 41 × 41 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
36. Αρνητικό-θετικό, 1968
Υαλοβάμβακας λευκός, 154 × 60 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

37. Κινητικό, 1973
Σίδηρο, ύψος 85, άνοιγμα-πλάτος
142 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
38. Κινητικό (επίτοιχο), 1973
Σίδηρο πάνω σε ξύλο, 100 x 100 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
39. Κινητικό (επιτραπέζιο)
Σίδηρο και αλουμίνιο με ξύλο,
955 x 144 εκ.
Συλλογή Εθνικής Πινακοθήκης της
Ελλάδος

Λαδόμματος Ανδρέας

40. Χερσόνησος, 1967
Λάδι σε μουσαμά, 102 x 102 εκ.
Συλλογή Χρίστου Αρτεμίδα
41. Διαγώνια προέλαση, 1967
Λάδι σε μουσαμά, 100 x 100 εκ.
Συλλογή Μανώλη Χριστοφίδη
42. Ζωγραφικό ανάγλυφο I, 1971
Ακρυλικό σε ξύλο, 144 x 144 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
43. Ζωγραφικό ανάγλυφο II, 1971
Ακρυλικό σε ξύλο, 144 x 144 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
44. Σιδερένιο παράθυρο με δύο
γλάστρες, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 100 x 156 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
45. Πράσινο παράθυρο με
κουρτίνα και κληματαριά, 1973
Ακρυλικό σε μουσαμά, 100 x 100 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

46. Μεγάλο παράθυρο με σπίτια και
περιστέρια, 1973 - 74
Ακρυλικό σε μουσαμά, 118 x 100 εκ.
Συλλογή Άθου Ρολάνδη

Μακρίδης Άγγελος

47. Κύβος, 1970
Μικτή ύλη, 62 x 62 x 62 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
48. Τέσσερις εγκυκλοπαίδειες, 1971
Μικτή ύλη, 52 x 36 x 32,5 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
49. Πάνω Λεύκαρα, 1971
Μικτή ύλη, 75,5 x 57 x 100 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
50. Τέσσερα κουβάρια, 1971
Μικτή ύλη, 90 x 90 x 13 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
51. «Αγαπώ σε» 1971
Μικτή ύλη, 70 x 100 x 25 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
52. Ποταμός, 1971
Μικτή ύλη, 53 x 53 x 125 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

Παράσκος Στος

53. Παγανιστική άνοιξη, 1968
Λάδι σε μουσαμά, 144 x 206 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας
54. Χωρίς τίτλο, περ. 1970 - 71
Λάδι σε μουσαμά, 95 x 121 εκ.
Συλλογή Γιώργου Τορναρίτη
55. Νεκρή φύση, 1971
Λάδι σε μουσαμά, 63 x 76 εκ.
Συλλογή Ρένου Σιμάν

56. Η ελευθερία εγκαταλείπει την Κύπρο, 1973
Λάδι, 128 × 148 εκ.
Συλλογή Νικία Λειβαδά

57. Στην παραλία, 1973
Λάδι σε σελοτέξ, 106 × 75 εκ.
Συλλογή Πεύκιου Γεωργιάδη

58. Νεκρός ήρωας, 1974
Λάδι σε μουσαμά, 93 × 93 εκ.
Συλλογή Χριστόφορου Κασσιανίδη

Σοββίδης Ανδρέας

59. Κίνηση σε μπλέ, 1968
Ξύλο και μπογιά, 77 × 69 × 17 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

60. Κεκλιμένη μορφή, 1968
Ξύλο και μπογιά, 169 × 170 × 48 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

61. Κόκκινος πύργος, 1969
Ξύλο και μπογιά, 240 × 53,5 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας

62. Ecce homo, 1970
(2ο βραβείο γλυπτικής Μπιεννάλε Αλεξάνδρειας 1972)
Υαλοβάμβακας και σίδηρο, ύψος 195 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

63. Πήγασος, 1974
Υαλοβάμβακας και χαλκός 32 × 73 εκ.
Συλλογή Παγκυπρίου Γυμνασίου

64. Επέμβαση, 1974
Υαλοβάμβακας και τροχός ποδηλάτου, 77 × 64 × 64 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

65. Διάλογος, 1974
Υαλοβάμβακας και σίδηρο, 44 × 22 × 5 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

Σκοτεινός Γιώργος

66. Άλογα της Έγκωμης, 1967
Ακρυλικό σε μουσαμά, 195 × 355 εκ.
Συλλογή Στέφη Α. Στεφάνου

67. Βυθός, 1967
Ακρυλικό σε μουσαμά, 99 × 178 εκ.
Συλλογή Γιώργου Κομήτη

68. Μεταβολισμός, 1969
Ακρυλικό σε μουσαμά, 200 × 360 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας

69. Ηλιακό, 1970
Ακρυλικό σε μουσαμά, 125 × 65 εκ.
Συλλογή Παναγιώτη Σέργη

70. Χωρίς τίτλο, 1970 - 71
Ακρυλικό σε μουσαμά, 87 × 87 εκ.
Συλλογή Συμεών Μάτση

71. Τοπίο, 1974
Ακρυλικό σε μουσαμά, 82 × 82 εκ.
Συλλογή Νίκου Ιωάννου

Φοινικαρίδης Μιχαήλ

72. Επανάληψη, 1971
Πλαστικό, κολλάζ, σελοτέξ, 85 × 60,5 εκ.
Συλλογή Γιώργου Φοινικαρίδη

73. Σύνθεση, 1972
Ακρυλικό και κολλάζ σε μουσαμά, 122 × 92 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας

74. Χωρίς τίτλο, 1973 - 74
Ακρυλικό σε μουσαμά, 120 × 70 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
75. Χωρίς τίτλο, 1973 - 74
Ακρυλικό σε μουσαμά, 100 × 70 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
76. Χωρίς τίτλο, 1973 - 74
Ακρυλικό σε μουσαμά, 100 × 100 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
77. Χωρίς τίτλο, 1973 - 74
Ακρυλικό σε μουσαμά, 100 × 81 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

Χατζηδάμος Άντης

78. Αφρική, 1971
Ξύλο, 73 × 15 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
79. Γυναίκα, 1971
Ξύλο, 140 × 10 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
80. Κύπρος '73, 1973
Ορείχαλκος, 80 × 33 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

Χιούζ Γκλυν

81. Τοίχος από πλιθάρι, 1961
Μικτή ύλη, 185 × 105 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
82. Ξηρό τοπίο, 1963 - 64
Μικτή ύλη, 120 × 180 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
83. IN (1), 1963 - 64
Λάδι σε ξύλο, 120 × 180 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη

84. IN (2), 1965 - 66
Λάδι σε ξύλο, 120 × 213 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
85. Άσπρο σε καμβά, 1969 - 70
Ακρυλικό σε μουσαμά, 120 × 230 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
86. Το Τύμπανο, 1972
Ακρυλικό σε μουσαμά, 174 × 123 εκ.
Συλλογή Υπουργείου Παιδείας

Χρυσσοχός Ανδρέας

87. Κιθαριστής, 1981
Λάδι σε ξύλο, 63 × 83 εκ.
Συλλογή Μιχάλη Σέργη
88. Νυχτερινό τοπίο, 1961 - 62
Ακρυλικό και φύλλο χρυσού,
63 × 72,5 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
89. Παράθυρο, 1966
Ακρυλικό σε μουσαμά, 89 × 59 εκ.
Συλλογή Λουκή Παπαφιλίππου
90. Θρόνος, 1966 - 67
Ακρυλικό σε ξύλο, 106 × 59 εκ.
Συλλογή Ανδρέα Χριστοφίδη
91. Χορεύτρια, 1967
Ακρυλικό σε ξύλο, 99 × 47 εκ.
Συλλογή Λουκή Παπαφιλίππου
92. Άσκηση, 1968
Ακρυλικό σε μουσαμά, 63 × 72,5 εκ.
Συλλογή του καλλιτέχνη
93. Μπλε σύνθεση, 1972
Ακρυλικό σε μουσαμά,
103 × 68,5 εκ.
Συλλογή Παναγιώτη Σέργη

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000013137

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

